

SOKOL AMERICKÝ.

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ OBCE
v AMERICE.

No. 4.

Vol. 45.

Office: 2146—2150 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.

OBSAH:

II. valný sjezd Sokolské Obce v Americe. — V zájmu
pravdy. — Joža Havránek: Živým slovem po osadách
amerických. — Zpráva. — Koutek dopisovatelský. —
Zápisy a zprávy činovníků. — Technická hlídka: Cvi-
čení s kůželi pro slet Župy Východní.

Entered as Second-Class Matter Jan. 14, 1904; at the Post
Office at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March
3, 1879.

June, 1923.

PUBLISHER NOTIFIED

F. Mack 1644 Throop st

G. 822

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUBL. CO.,
2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

POŘADATEL:
JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.
Tiskový výbor: Marie Kostlánová, August Raisler, Karel Prchal.

EDITOR:
JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.
Tiskový výbor: Marie Kostlánová, August Raisler, Karel Prchal.

SUSCRIPTION - - - - - **\$1.00 per year**
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - **Do ciziny \$1.25**

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V.

Předplatné přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A.

JARKA KOŠAŘ, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neshovívají dále nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 2146 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Jak roste ve Spojených Státech ústrojí státní zprávy. Úřadů, úřednického personálu a ovšem i daní přibývá tak, že mnozí kladou si otázku, zda demokracie, tak jak se vyvíjí v Americe, jest skutečně nejúčinnější formou vládní, a zda vůbec, při ohromných úkolech moderním vládám připadajících, centralizované státní ústrojí může se v budoucnosti udržeti. Jak nákladnost jeho stoupá, ukazuje vzestup daňového břemene, jež r. 1921 činilo 87 dolarů na osobu oproti 22 dolarům r. 1903. Američané chápou, že správa tak ohromné oblasti jako Spojené Státy s překotným a složitým vývojem průmyslu, národnostní směsí a rozmanitostí výrobků a plodin nemůže býti laciná, ale nemohou se smířiti s tím, že chapadla vládního polypa sahají občanstvu netoliko do kapes, nýbrž i do svědomí. Ba, vyslovuje se i pochybnost, zda by Lincoln i za nynějšího stavu věci doporučoval "vládu pro lid, lidem a lidu". Úředního personálu, přes 2 miliony na 105 milionů obyvatelů, stále a kvapem přibývá, kdežto počet obyvatelstva výdělečného poněkud klesá. Tato byrokratická mašinerie i s úroky placenými ze státních papírů, stála r. 1921 půl deváté miliardy dolarů, což jest asi osmina celkového národního důchodu na ten rok. Nejsmutnějším však jest, že není vidět východiska z této situace, pokud duch i soustava vládní nebudou od kořene změněny. Především nutno udělati konec válkám; zbude však i potom mnoho věcí volajících po nápravě. Tak stojí úžasné peníze prohibiční kontrola se svým stále rostoucím počtem úřednictva, detektivů a vyzvědačů. Neméně nákladné jest zasahování státu mezi zaměstnavatele a dělnictvo, ač není vidět, že by veškerý ten aparát na sbírání informací a statistik byl přinesl jakýkoli užitek. Zdá se spíše, že v příčině té rozhodují především zájmy stranické. To-to bujení vládních ústrojí, skutečná to rakovina státního tělesa, zůstane nezhojitelným, pokud mastičkáři budou prováděti léčbu přidáváním nových a nových vládních ústrojí. Nelze než míti za to, že stát důvěruje

čím dále tím méně občanu jednotlivci. Jest snad pochopitelné, že jest tomu tak v zemích evropských, jež prošly věky vlády despotické, ale že se poměry vyvíjely nejinak v Americe, zemi samosprávy, působí mnohým lidem v Americe vážné starosti.

Listárna výpravčího.

Noví a vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore, Md., přijati byli: Jaroslav Frančík a William Dřevo. Vystoupil Jos. Vlk.

— Z T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu vystoupili: Jan Borsa, Edwárd Vondrák, Ed. Holman, Ant. Rovný. Přestoupil Jan Halounek. Pro neplacení vyloučení byli: Zd. Spinka, Jos. Kondrád.

— Do J. Sokola Detroit přijat byl Karel Komorous a s přestupními listinami Josef Weis a Bedř. Čevela. Odstoupil Victor Hein.

— Z T. J. Sokol Omaha, Neb., zemřeli: Jos. F. Přibyl, Louis Svoboda, Bart. Mathauser. Odstoupili F. J. Pros, A. Vogeltanc, C. A. Vogeltanc, Jos. Šafránek, ml., Louis Černík, Frank Vaněk. Vyloučení pro neplacení: Frank Havránek, Frank Boutin, Karel Preisler, Jan Strnad.

— Z T. J. S. Howells, Neb., vystoupil F. J. Prucha a pro neplacení vyloučen J. M. Černín.

— Do T. J. Sokol v Little Ferry, N. J., přijat byl Ladislav Krátký.

— Do T. J. Sokol v New Yorku přijat byl Karel Kozlík. Vyloučení byli: Fr. Hucl, Fr. Chladníček, Fr. Klár, Mathew Lucan, Tom. Š. Ryšavý, Josef Stejskal.

— Od T. J. Sokol v Portland, Ore., vyzvedli si přestupní listiny V. V. Link a Jos. Kneip.

— Do T. J. Sokol v St. Paul, Minn., přijat byl Ludvík Navrátil.

— Do T. J. Sokol v Oakland, Calif., přijat byl A. Tesař.

— Do T. J. S. Los Angeles, Calif., přijati byli: Václav Kočovský a Martin Pijáček.

— Do T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., přijat byl Jaroslav Bidlo a s přest. listinou Vojtěch Fiša. Odstoupil Frank Halamka. Zemřel Václav Kroupa.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: James Pavliš, Josef Krátký a s přestupní listinou Josef Vondráček a Anton Horn. Zemřel Josef Pražák. Vyloučení Jan Pužej, Karel Váša, E. Špíler. Odstoupil Jan Kvílský.

— Ze sboru Sokolek Tábor v Chicagu vystoupila Vlasta Kulíček.

— Do Ž. O. Sokola Slávského v Chicagu přijata byla Lillian Hrdličková. Pro neplacení vyloučeny byly sestry: Fujaková a Perchová.

— Do Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu přijati byli: William Koukola, Václav Bráza, Florenc Kratochvíl, Josef Louda, Jan Uhlíř, Arnošt Zavřel, Jan Malinka, Josef Leitman. Vystoupili: Rudolf Kozlík, Otto Pergler, Jan Kastner, Frank Němec.

— Z T. J. S. East St. Louis, Ill., vystoupil Rudolf Pazdera.

VOLBY.

— T. J. Sokol, Scio, Oregon, zvolila následující členy: Starosta T. B. Prosal, náměstek Ignác Fal-tus, jednatel Karel Pletka, pokl. Matěj Doubek, účetní Fr. Závodský, náčelník Mylo Barta.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE V AMERICE.

ROČNÍK XXXV.

CHICAGO, ILL., 15. ČEČRVNA, 1923.

ČÍSLO 4.

II. VALNÝ SJEZD SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Bratři a sestry!

V mimořádné schůzi Výkonného Výboru S. O. dne 12. května vzato v úvahu usnesení řádné schůze V. V. ze dne 30. dubna ohledně ustanovené doby sjezdu na poslední týden v srpnu a rozhodnuto definitivně konati II. valný sjezd Sok. Obce ku konci října t. r. v Chicagu z důvodů následujících:

1.) Sjezd župních náčelníků obou organizací sokolských: slovenské a české, jež spojeny po stránce technické ve společném Svazu, konati se bude ve dnech 27., 28. a 29. října t. r. v Chicagu a nelze jeho datum měniti, jelikož s ním souvisí všechny přípravné práce pro důležité otázky, které na něm mají býti řešeny vedle schvalování závodního řádu, společných a závodních cviků pro slet r. 1924, jich předběžné procvičování, atd.

2.) Jelikož stanovy a řády Technického Výboru Svazu Čs. Sok. dávají určitou směrnicí společné výchovy tělesné župám obou organizací sokolských a dle toho vymezují určitá práva Tech. Výboru, jež úzce se dotýkají jednotlivých článků stanov naší Sok. Obce po stránce technického vedení, bude nutno na sjezdu našem při úpravě stanov vzít zřetel nejen na tato práva, ale i povinnosti z toho plynoucí, a proto uznáno za zcela správné, aby sjezd Sok. Obce konal se v zápětí po sjezdu župních náčelníků a tím dána byla možnost našim delegátům upravit v souhlasu s našimi stanovami příští poměr naší Sok. Obce ku Tech. Výboru Svazu Čs. Sokolstva v Americe.

II. valný sjezd Sok. Obce zahájen bude určitě v pondělí dne 29. října t. r. v Chicagu a zvolení zástupci bratrských a sesterských jednot necht' proto připravují již nyní všechny pilné návrhy k dobru naší organizace směřující, a jak stanovy předpisují, necht' zašlou je k uveřejnění v našem orgánu Sok. Amer., by o nich předem mohlo býti uvažováno členstvem veškerým.

Jednoty necht' vezmou na vědomí, že veškeré povinné poplatky $\frac{1}{4}$ letní, jakož i poplatky do fondu sjezdového, musí býti vyrovnány do konce září t. r., kdy knihy S. O. budou uzavírány pro vypracování zprávy účetní a pokladní.

Jednoty, které dluhují do fondu sjezdového, ztrácí nárok na cestovné výlohy svých delegátů a dluhují-li povinné poplatky $\frac{1}{4}$ letní, ztrácí vůbec právo na obeslání sjezdu.

Očekáváme od příštího sjezdu obrodu našich snah a cílů myšlenky sokolské, proto všichni věrní bratři a sestry necht' s upřímnou láskou a sokolskou sebekázní pracují pro zajištění budoucnosti Sokolstva amerického! Na zdar!

Za Výkonný Výbor Sokolské Obce v Americe:

JOS. PLAČEK,
starosta.

MARIE ŠTĚPÁNKOVÁ,
místostarostka.

JARKA KOŠAŘ,
jednatel.

V ZÁJMU PRAVDY.

V DUBNOVÉM čísle "Věku Rozumu" každého soudného a nestranného čtenáře musel překvapiti redakční článek pod názvem "Osvobozenská legenda," již napsal Fr. Zuman, člen Sdružení Čechoslováků v Kijevě. Překvapil proto, že místo obvyklého posudku vydaného díla, které po zásluze bylo odsouzeno všude tiskem nestranným a lidmi nepředpojatými, redaktor V. R. dává průchod svému přesvědčení o věrohodnosti výše uvedeného díla následujícími slovy:

"Přirozeně, že ani prezidentu Masarykovi, ani ministru Benešovi, jakož i celé řadě těch světel, která zasvítla za osobní slávou po převratu hlavně, nejsou jim tyto dva díly po chuti. Proto také žurnalistika nyní pere do Zumana. Nastal nový boj o díla, která v pravdě povídají mnoho, co mělo zůstat utajeno. Knihy mají tu výhodu, že jsou dokumentárně doloženy fakty." (Dle toho red. V. R. věří jedině tomu, co je psáno v knize Zumanově a neuznává tudíž důvody, jimiž nepředpojatá veřejnost a tisk odsoudily dílo to jako krajně tendenční).

Dále pokračuje (red. V. R.): "Dokument falsifikátů obsahuje kniha na každé stránce. Ba mluví se v celé knize zcela otevřeně o mnohých hrdinech bez obalu. Zejména mnoho nepěkného vychází na přední vedoucí revolučního odboje od Masaryka a Beneše počínaje, až k těm nynějším generálům a vůdcům, záchrancům a budovatelům republiky. Celá kniha vysvětluje mnohé "záhady", které i s našim životem souvisely. Hlavně však odhaluje špatnost našich bývalých vůdců v plné nahotě . . ." a končí závěrem velice pozoruhodným:

"Tak nyní vypadá konec slávy těch, kteří tolik v době revoluce napovídali, nahulákali, ale kteří jen a jen vlastní zájem měli přede vším a vždy. Museli padnout jednotlivci, musely padnout spolky, zničily se rodiny a po troskách těchto šlapali vůdcové naši k metám jasného velikášství osobního . . . Po vystřízlivění volají lidé, aby se nefalšovalo, aby se šlo dle pravdy. (Pozn. Snad dle té, jakou podávají lidé, zklamání ve své ješitnosti?) Volá se na stvůry reakce, na nízký charakter, aby sepsali dějiny a to tak, jak si je přeje dnešní vládnoucí kasta (to jsou přece socialisté! — Pozn.)

To ovšem myslícím lidem leze za nehty. Vystávají, aby perem podali a zakřikli ty, kteří se cítějí býti jisti se vším! Přirozeně, kniha Zumanova zasluhuje plného pochopení. Každý nepředpojatý našinec, uváží-li poměr náš, který zná a vezme do rukou knihu Zumanovu, vyřkne: "*Bídáci byli stejní zde, byli ve Francii, na Rusku, a jinde ne lepší!*" Doporučujeme našim čtenářům knihu Osvobozenská Legenda" atd.

Potud redaktor V. R., k čemuž poznamenáváme, že výše uvedený zdrcující výrok snad vyřkne každý čtenář knihy Zumanovy, vezme-li ji za svatou ve všem, co v ní špíny sneseno, a nebude-li z jiných pramenů hledati pravdu. Tím ovšem stává se úsudek jeho i stranickým, předpojatým, a ježto opírá se čistě jen o domnělé pravdy, nikým nevyvrácené, tu není divu, že v našem národním životě právě v poslední době vidíme zjevy, jež přímo zarážejí. Lid náš, který v době politického odboje s nadšením a nevšední obětavostí pomáhal přispívati na budování samostatného státu československého, vidí dnes v pracovnících a představitelích odboje pouhé sobce, zisku neb slávychtivé předáky, jimž dosažení svobody našeho národa mělo přinést prospěch osobní.

A kde jest toho příčina? Pomluvy, klepy, osočování, zvláště jedná-li se o nepohodlné lidi, šíří se jako morová hliza v lidu našem a najedli se ještě i tisk at' veřejný, či soukromý, který s pochoutkou dopravá místa nezodpovědným projevům, tu přirozeně následuje zhoubná otrava našeho života národního ve všech jeho složkách. Vidíme výsledky toho dnes všady. Lid zpravidla věří tomu, co čte, neboť, co jest psáno, jest dáno, jak praví staré rčení a jest málo těch, kdož úsudek svůj čerpají ne z jednoho jen pramene, ale snaží se vystihnouti pravdu ze všech stran.

Jest nesporno, že na počátku světové války iniciativu k českému odboji dali Čechové američtí zrovna jako zase Čechové kijevští v Rusku a že teprve zasáhnutím vlivných předáků s politickým rozhledem (Masaryk, Beneš, Štefaník, Štěpánek a j.) dostalo se mu určité směrnice, dle které pozvolna se utvářela naše akce za hranicemi a že, nebýti těchto skutečných představitelů českých požadavků, byla by úplně ztroskotala. Jak věci lidské již v světě jsou, tu nelze se diviti, že i v každém hnutí ideálním, při velkých a nejšlechetnějších podnicích naleznou se lidé příživníci, kteří pod pláštíkem spolupráce nezištné hledají osobní své cíle, jež skrývají opatrně před zraky veřejnosti.

Měli jsme takové zde v Americe, byli v Čechách, byli v Rusku, byli všude, ale právě proto, že hra jejich byla odhalena, že jejich aspirace nedošly svého uskutečnění, vrhají se dnes zuřivě na skutečné, poctivé pracovníky a blátem nízké pomluvy, podezřívání a zlehčování snaží se snížit nejen zásluhy jejich, ale i znehodnocují celou osvobozenskou akci, ježto nešlo podle jejich hlavy.

Dnes ze všech těch útoků vyzírá uražená a zklamaná ješitnost malicherných a nicotných lidí, k nimž pojí se rovnocenně též i pokřik lidí

nezodpovědných, lidí, kteří ničím nepříčinili, ničím nepřispěli v době velkých událostí, kdy tvořil se stát československý.

A právě proto, již vzhledem k beztak hodně otrávenému ovzduší v našem životě národním, Ústř. Vzděl. Odbor Sok. Obce odsoudil redakční článek V. R. jako nejvyšší nevhodný a čistě tendenční ve svém projevu, zvláště v časopisu, který má být představitelem čes. svobodomyšlného živlu v Americe a neochvějným zastáncem *pravdy*! Odsoudil jej Výkonný Výbor S. O., nesouhlasí s ním rovněž uvědoměli a nestranní čtenáři a jelikož byli jsme přesvědčeni, že na patřičném místě učiní se kroky, aby podobné projevy se neopakovaly, neminili jsme se více záležitostí tou obírat. Aspoň dostalo se nám v tom smyslu ujištění, leč k našemu překvapení ocitnul se ve "Věku Rozumu" ze dne 24. května redakční článek pod názvem: Kdo se mýlí?, jenž adresován Sokolské Obci, či Ústř. Vzděl. Odboru a který nás přímo nutí, abychom o Zumanově Osvobozenké Legendě šireji se rozepsali, než bylo našim úmyslem.

Předně red. V. R. podotýká, že jest o knize Zumanově velice dobře informována a že obsažené v ní dokumenty, fakta a citáty našich osvoboditelů nebyly ani slovem za několik měsíců vyvráceny ve staré vlasti a proto vyslovuje podivení nad tím, že mohla Sokolská Obec, či Ústř. Vzděl. Odbor si stěžovati na nějakou strannickost. Dále praví, že poznámka Výk. Výboru, že s pravou pochoutkou *zaznamenává* red. V. R., co v té knize jest uvedeno, jest v pravdě smělé a nesokolské tvrzení atd. K tomu my podotýkáme, že naše poznámka v zápisu Výk. Výboru zní do slova: "s pravou pochoutkou *potvrzuje* hanebné výroky o předních mužích v knize obsažené."

Jest velký rozdíl v tom, jestliže zaznamenáváme, neb prostě citujeme hanebné výroky někoho, oproti tomu, pakli v dedukci sami výroky potvrzujeme.

Za druhé praví red. V. R.: "Dovede-li Ústř. Vzděl. Odbor přesvědčiti redakci Věku Rozumu, že slova uvedená o knize Zumanově nejsou pravdivá, milerádi přineseme opravu a přiznáme, že se mýlíme, ale psát, nahodit něco jen proto, že to nespadá do rámce Sokolů, jest nespravedlivé a přímo proti platformě, kterou Sokolstvu dali Tyrš a Fuegner, atd., ku konci vyzývá: Necht' si čtenáři a Sokolové přečtou uvedený článek ve Věku Rozumu, necht' přečtou si knihu Zumanovu "Osvobozenká legenda" a pak necht' rozsoudí: Kdo z nás se mýlil a kdo měl pravdu!

Jelikož jedná se o pravdu, nutno čísti i posudky z jiných pramenů a proto přinášíme k posouzení projevy dvou vynikajících pracovníků na Rusi, jež uveřejněny byly v "Republikánském Hlasateli," neodvislém to týdeníku v Praze:

In margine "Osvobozenké Legendy".

Knize Zumanově věnujeme snad více místa, než si zaslouží svojí hodnotou. Nejde konečně o ni. Daleko je důležitější, že se v ní až podivuhodně návním způsobem odhaluje ležví t. zv. kyjevského směru v revolučním hnutí československém na Rusi, jeho politická krátkozrakost a mělkost, jeho sobecká zaslepenost, která je zde v mnohém osvětlena lépe, než by to dokázala pečlivá, dokumentární práce historická. Ještě dnes těm, kteří aspirují na to, aby byli zváni vůdci kyjevské skupiny, vlastní velikášství zaslepuje oči tak, že raději pohaní celé dějiny naší národní revoluce a jejího vůdce — dnes presidenta československé republiky, — než by dopustili, aby jejich postavičky ocitly se v dějinách osvobozenkého boje českoslov. národa trochu vzdu.

Spáchali tedy svůj herostratovský čin, jako se jej "pour le roi Lenin" nerozpakoval spáchatí Kratochvíl svou "Cestou revoluce."

Bývalý člen odbočky československé Národní Rady na Rusi, plukovník ruských legií V. S. Hurban (Slovák), napsal poznámky ke knize Zumanově, jako několik dokumentárních příkladů ducha knihy, následovně:

Bylo mi líto, když jsem přečetl Zumanovu knihu "Osvobozenká legenda". Bylo mi líto Zumana, vykonané námahy, těch, kdo mu v tom pomáhali, Správy Svazu a hlavně líto mi bylo toho, že novou knihou nebylo přispěno k exaktní historii vzniku našeho odboje. Proto nebylo, poněvadž kniha je krajně tendenční. Autor sám to dopouští, udává cílem knihy potření "oficiálních projevů, quasi historických traktátů", dle kterých se ličí události tendenčně, skutečné zásluhy jiných se neuznávají . . . naopak zase zásluhy jiných se zvětšují, opatrníci, mluvkové a demagogové se povyšují na piedestal revolučních hrdinů . . ." Ovšem hned neguje tendenci, označuje svoji knihu jako materiál sebraný pro budoucí historiky.

Až na několik úvah sem tam roztrousených, majících pretenci býti filosofickými, celá kniha je ostře polemická, velice často brutální, hlavně když běže na mušku "prof. Masaryka".

Kniha by byla při své tendenci a brutálnosti přece jenom jistým příspěvkem, kdyby nebyla již předem předmluva, vlastně úvodní úvahy. To je kolektivní elaborát, galimafiáš, vrcholící v tvrzení, že Masaryk a OČSNR. je odpovědný za ruské bolševictví a že Rusko může býti jenom monarchií. Budu glosovati ne podle obsahu, ale podle stránek.

Každý musí mítí dojem, že hlavním cílem knihy je útok na "prof. Masaryka". A z toho je vidět, že kniha není poctivá. Vždyť to je všeobecně známo, že v době příjezdu Masarykova Správa Svazu, za kterou se Zuman bije, byla již kyjevským revolučním sjezdem svržena; že celý ten boj proti Správě Svazu vedl ne Masaryk, ale vedla jej petrohradská Skupina, opřená o zajatce a vojsko. Ovšem vedla jej na základě principů, vložených do revolučního boje Masarykem. Tyto principy, tvrdí Zuman, byly přijaty i Správou Svazu — vždyť uznávalo jeho vůdcovství. Tedy spor může býti o interpretaci těchto principů a provádění jich na Rusi, tedy krátce řečeno, spor mezi Petrohradem a Kijevem. A poněvadž spor tento skončil vítězstvím Petrohradu, opřeného o vojsko a zajatce, proč není hlavním terčem tato vítězná skupina?

Z toho jasně vysvitá, že na knihu Zumanovu měli vliv nejen ruští Češi, ale i jiné vrstvy, které chtějí všemi způsoby napadati ne "prof. Masaryka", ne předsedu ČSR., ale presidenta Československé Republiky.

Jasný důkaz o tom, že jini lidé "sbírali data" a psali jménem p. Zumana do knihy, podává sama kniha. Na str. 27., chtěje poukázati na samozvelebování se Masarykovo, cituje slova presidenta Masaryka řečená minulého roku v Bratislavě: "Byl jsem vždy rozhodným nepřitelem militarismu, ale když jsem viděl, že ve vojně se nevyhnutelně pokračuje, sám (podškrtnu falešný Zuman) jsem se rozhodl svému československému národu vybojovati svobodu, kterou dnes i má."

Tato perfidní interpretace slova "sám" nemůže pocházet od člověka znajícího rusky. . . . Jenom zlomyslnost rusky neznajícího člověka může slovu "sám" v této větě dát smysl "já jediný".

Zakládat "historii" na zápiskách zmizelého spolupracovníka Správy Svazu, inž. Čásky, je dosti smělá věc. Ne že by se tam nenašlo leccos cenného, ale Čáska, hlavní činitel v "černé ruce", byl při nejmenším podivín. Bylo by žádoucí, aby tato jinak zajímavá osobnost byla charakterisována těmi, kdo se s ním denně scházeli.

Zuman, nebo jeho některý pomocník, píše: "Jest již na čase, aby náš legionář, pokud chce být upřímným, veřejně doznal, že svoji mravní sílu a bojovný pathos čerpal ne z ruské a mezinárodní revoluce, nýbrž jako věrný spojenec velké slovanské, třebaže carské říše."

Ne, pane autore těchto řádků, nečerpali jsme to ze spolenectví s Ruskem. Naše studnice byla mnohem hlubší a byla to studnice vlastní tradice našich předků, vůle k samostatnému životu, nenávisť k utiskovatelům každého druhu byly impulsem k mravní síle a bojovnému pathosu. Rusko jako spojenec, jako slovanská říše ovšem dodávalo nám naděje na úspěch, ale idea o "slovanské moře" nedala našemu vojsku jediné rotu. Naopak, čím kdo lépe poznával Rusko, at' již před vojnou, nebo za války, tím více vnikalo do jeho vědomí naše tradiční, reální "pomoz si sám", "počítej jen na sebe". To bylo právě to veliké, co dovedl Masaryk vzbuditi v nás, dát veliký, opravdu mravní podklad našemu odboji, spoléhati se na sebe, vyvinovat vlastní sílu. Být rovnocennými členy organizovaného lidstva ne na základě racy nebo politiky, ale na základě vlastní práce a žertvami dobytých hodnot.

V Legendě Zumanově čteme dále (na str. 11.): "Z Ruska jsme (ruští Češi, vlastně kijevská Správa Svazu) si přinesli nejen znásilnění na těle, nejen následky věznění, nemoci, hladu, tyfu, nýbrž — a to jest vážnější — vědomí znásilnění ducha. Toho všeho jsme se dožili ne za carského režimu, nýbrž za — revoluce."

Z dalšího vysvitá, že vinníkem této revoluce je Masaryk, vlastně i dnešní režim v republice (politický realismus), který ji (bolševictví, sověatism) prodlužuje, režim, jehož zástupci "při svém jednání nikdy mravními principy se neřídili, nemohli takové hledati ani viděti u druhých. Proto podezřívali ruské krajany, že "Českou Družinu" organizovali jen proto, aby "zachránili majetky" a nedostali se co Rakušáci na Sibiř. Pak dodává, jak je nespravedlivé, že tito muži se svoji "politickou činností nejvíce exponovali,

a to jak před Němci, tak před bolševiky. Oba předsedové Svazu Čermák i Vondrák byli uvěznění, první bolševiky, druhý Němci, Volf, člen kij. Spr. Svazu byl bolševiky zastřelen."

Kolik slov, tolik nepravd a polopravd. Autor nečiní rozdílu mezi revolucí první, proti carismu, všemu, co s ním souviselo zlého, a revolucí bolševickou. To přece je nepopíratelné, že jenom černosotněnci se měli dobře. Za první revoluce nebylo politické persekce skoro vůbec a připisovati řádění "Čezvyčajky" komukoliv jinému, než právě osobnostem Čezvyčajky jest přece naivností prvního řádu.

Passus o pomoci nebo prodloužení bolševického systému naší oficiální politikou (neboť o tom se zde mluví) je credem Kramářova křídla Národní demokracie. To budu glossovati na jiném místě. Zde jen tolik, že, ano, většina, ohromná většina nás legionářů vítala první revoluci, i v mnohých jejích výstřelcích, jako ohromné vzpružení sociálního citění ztročeného lidu a to nejen v Rusku, nýbrž v celém světě. Ruská revoluce otevřela oči mnohým zaslepeným, dokázala, že autority založené na tyranii nejsou absolutní a věčnou hodnotou, jsou efemerní, byť byly založeny na teorii "milosti Boží", co více, na slepé víře hluboce náboženského lidu. To jsou vymoženosti ohromného kulturního významu, který nepozná a nepocituje ten, který snad ve viru procesu pocítil škodu neb utrpení podle ruského pořekadla: Древо рубят, щепки летят.

Nevím, jestli autor těchto řádků tak dalece šel, že upírá mravní principy Masarykovi) ale mám naději, že ne a že to adresuje protivníkům kijevské Spr. Svazu. Dle mého názoru nikdo generálně neobviňoval ruských Čechů, že jenom z materiálních výhod začali akci České Družiny. Ale jako všude jsou lidé různí, dobří i špatní, tak i takové případy byly. Generalisovati je nespravedlivé, umlčovati také už k vůli těm, kteří šli s čistým srdcem a duší obětavě na těžký boj.

Žaloby na ztráty majetku "následkem svého exponování politického" bolševickou revolucí a žalostným návratem do vlasti, jsou sice odůvodněné, škody politováníhodné, ale ještě větším "politickým exponováním se" mohli si členové kijevské Spr. Svazu škody nahraditi. Byli to všechno lidé dosti majetní a revoluční půjčka naše upsána v Rusku v rublech byla by jim dnes vrácena ve francích. Tak zachránil část svého majetku Slovák J. Országh, který mohl svoji činnost hned zde zahájit.

Exponovat se za něco je jen tehdy mravním hrdinstvím, když vím, jakému nebezpečí se vydávám. My jsme se r. 1916 a 17 exponovali odmítajíce nástrahy carské vlády, nám hrozila Sibiř, internace. Ale k tomu přece jen třeba věsteckého daru nebývalého, že Spr. Svazu (při tom ovšem vždy myslím kijevskou) se v roce 1914 a 1915 exponovala "před Němci a bolševiky".

Za vrchol nevkusy a neloyálnosti k mrtvému Čermákovi, považuji to, že jeho utrpení si kreditují kijevští (píše "oba předsedové Svazu Čermák a Vondrák"). Nikdo nebyl určitějším odpůrcem celého kijevského režimu jak nebohý Čermák. Skoro totéž možno říci o Wolfovi, kterého jsme vždy ctili a vážili, proti kterému nikdy Bassejtná (Petrohradští) nevystoupila, naopak kooperovala s ním při každé příležitosti. Pak doc. Vondrák, když byl Němci zavřen, již dávno nenechal své kariéry "české" a byl dávno "Ukrajinec".

Brutální útok na Masaryka ospravedlňuje jeden

z autorů výrokem Masarykovým v Petrohradě: "... na Rusi propásli jsme již skoro tři roky ... po vojně si věci vyřídíme." (Str. 13.)

Toto Masarykovo konstatování "propásli" rozněžovalo kijeveské do "bielavo kalenia", i dávají svým protivníkům do úst tyto perly: "Vpálili nám protivníci kijeveských (Masaryk) na čelo znamení reakcionářů, caristů; vystavují nás davům na posměch, říkajíce: 'Ejhle lidé panovační, otrokáři. Hnali nás do boje za carské interese, hráli o naše krky jen proto, aby zachránili své majetky, aby v nových ruských guberniích nad Vltavou atd. zaujali místa gubernátorů, vyslanců, ministrů.' "Nic se neohlížeji, že titěž z choutek ministerských podezřívání se vrátili do vlasti jako psanci atd." (Str. 14.)

Rád bych věděl, který z protivníků kijeveských toto hlásal neb hlásá těmi slovy neb podobným stylem; nevím o tom, a pan Zuman jmen neudává. Tím že se vrátili jako psanci, je z části vina bolševická revoluce, kteří nešli s kijeveskými, se stali vyslanci a ministři (Čermák, Girska.) Tři roky jsme fakticky propásli, poněvadž v carském Rusku do revoluce neměli jsme politicky vyhráno skoro nic. Ty deklarace carské, manifest Nikolajevičův byly užitečny politicky jen mimo Rusko, u nás v Čechách a snad i jinde, kde se mohlo na dištane v jejich seriosnost věřit. V Rusku to byla pěkná slova, která snad okamžitě nadchla, ale fakticky nic neznamenal. To přece každý ví, že jakmile ruská vojska stála pod Krakovem, a myslelo se, že s Rakouskem je konec, o manifestu Nikolaje Nikolajeviče se již nemluvilo, vedoucí režim jen se posmíval, manifest neexistoval — do obsazeného ruského a polského území posílala se stáda hladových vlků-úředníků, kteří ubohé obyvatelstvo drali a dusili k smrti.

A v ostatním úspěchy Správy Svazu závisely vždy na pochopení, dobré vůli neb libovůli kteréhokoliv úředníka v zahraničním ministerstvu, nebo štábního důstojníka. Odešel-li člověk nám nakloněný a přišel jiný, který nám nepřál, všechn úspěch byl marný, věc se nehnula. Připouští to sám kterýsi z autorů knihy, když píše o největším úspěchu Správy Svazu o vymození carského souhlasu ("soglasen") na tvoření armády — o této "koruně" činnosti Správy Svazu, ke které se stále vrací a staví ji proti celé činnosti Masarykově — když musí uznat, že Stuermer, tento carem schválený projekt hodil do stolku, kde i zůstal na věky. To znamená, že politicky jsme neměli žádné posice. Armády, jaké jsme potřebovali, jsme neměli, přihlášení zajatci byli v zoufalství — a politicky v Rusku jsme neznamenal skoro nic, nikdo se nemohl odvážit jít na Stuermera, proč neprovádí carského příkazu. To myslel Masaryk pod slovem "propásli", tak jsme mu rozuměli i my.

Politicky ve věrném slova smyslu pracovala jen Bassejtná, hlavně pak Jiří Klecanda a Pavlů dle direktiv Masarykových, kteří před revolucí si zajistili podporu pokrokových vrstev Ruska, kterých se kijevesť bál. To byla práce politická, která přinesla ovoce, když se tyto vrstvy dostaly k moci.

"Masaryk, jak svým velkým, rozhodujícím vlivem u Spojenců, tak i jako suverenní vůdce třicetitisícové chrabré a ukázněné, jediné v té době impo-nující vojenské síly v Rusku, mohl zabránit tvoření se rudé gardy, t. j. rudých band, v samém zárodku." (Str. 16.)

"Má-li Duerich nějaké zásluhy, jest to v prvé řadě to, že ne Masaryk, nýbrž on jasně viděl, odkud ru-

ská revoluce jde a kam se řítí, a chtěl skutečně pomoci národním ruským hrdinům v ten moment, kdy Rusko bylo lze ještě zachrániti." (Str. 20.)

"Hájice zároveň s Duerichem a Kramářem, stanovisku intervence ..." (Str. 21.)

Tento názor jest tou největší nehorázností, a je třeba litovati, že vůdce velké státoprávní strany v republice, autor tlusté knihy o Rusku, má v tak důležité otázce stejný, přímo dětinský názor s panem Zumanem, neb jiným autorem citovaných řádků.

Pomijím zde věc Duerichovu. Ta byla ostatně v hlavních rysech před nedávnem objasněna.

Je pro mne novum, že kijevesť byli pro intervenci. Toto téma se všemi variacemi (v tvrzení: že legionáři, vlastně vedení: Masaryk, OČSNR. — zradili Rusko, mohli táhnout na Moskvu, pověsit všechny komisaře bolševické, udusit v zárodku vznik rudé gardy atd., jedním slovem mohli spasiti Rusko od bolševického pekla), ještě dnes je běžné, ovšem jen u pana dra Kramáře a jeho nejbližších, kteří, mám dojem v knize pana Zumana hrají roli. Pro každého trochu reálně myslícího člověka, nezaslepeného nenávisti, závisť a podobnými vášněmi — dokazovat nesmyslnost tohoto názoru, je zbytečno. Ale poněvadž chci, aby i citovaní zastanci "intervence" trochu "prohlédli" (je-li to možné vůbec, aby si dali říci), vyložím jim to, jak se říká, "po lopatě".

Tak dobře, anticipujme: ruská armáda se vlivem bolševiků rozpadává (ačkoliv ten rozklad se nedá správně jen tak jednoduše objasniti.) Bolševici tvoří všude rudé gardy. Naše armáda je rozdělena na tři části, není strategickou jednotkou, nemá operační base, pořádek je jenom v úzké sféře jednotlivých taktických jednotek, komunikační prostředky, hlavně železnice, v úplném rozvalu, železniční zařízení, po případě i s námi sympatisující, jsou pod terorem místních sovětů. Anticipujme ještě dosti nemožnou věc, že podaří se nám oklamat sověty a podaří se nám skoncentrovat celou armádu, zajistit zásobování aspoň na krátkou dobu (jak to dělat?, ale nevádi, zkusme předpokládat). Jedním slovem někde v Ukrajině ta armáda stojí. Poněvadž napodobení Varjažů dnes není tak snadné, třeba počítat se zvláštními okolnostmi, ale překonáme i ty, a vypracujeme určitý plán. Předpokládejme ještě dále (jen aby všechny okolnosti byly ještě příznivější "intervenci" a "varjažství"), že naše dobrovolnická armáda, svolaná k boji s Němci, bude souhlasit, že se bude prát s Rusy. (My nikdy nechtěli jsme z naší armády dělati žoldnéřské vojsko středověké, kterému bylo všechno jedno, s kým se pere. A necht' bolševici, vůdcové, byli tisíckrátě židy, ti, kterých bychom my vraždili a kteří by nás vraždili, byli opět jen ti ubozí zaslepení, zavedení ruští muzíci, tedy Rusové). Dále Vilému napíšeme zdvořilé psaníčko, aby na Ukrajinu nechodil, aby nám nechodil do tylu, poněvadž my jdeme dobýt Ruska — a on naši prosby vyhoví, na Ukrajinu nepůjde. Tedy všechno je v nejlepší pořádku. A co teď? Nepřítele kompaktního, organisovaného není. Rudé gardy ruské jsou v malých hloučcích po městech a vesnicích. Co to znamená? Že musíme jít do každé vesnice, tam dle receptu Kramářova oběsit předsedu sovětu a snad ještě několik "židů" a co potom? Nic jiného nezbývá, než nechat tam posádku na udržení pořádku a zabezpečení dalšího nástupu. Svěřit ruským černosotěncům nebo pokrokářům ochranu není možno, poněvadž během celého svého působení se ukázali toho neschopnými. Massy nepodléhaly více rozumným důvodům, podléhaly jenom štyku, neb bolševické demagogii. A dove-

dou si to pánové obhájci intervence představit, co to znamená, že organisovaná armáda má bojovat s neviditelným, roztroušeným nepřitelem? To je přece na biledni, že mužici ruští, kterým vezmeme "svobodu", jak ji oni rozuměli tehdy, totiž nedovolíme-li jim ničít a bourat, že v nás uvidí cizáky, vetřelce a budou nás ničít po jednom, tajně, sorganisují okamžitě partizánskou vojnu, guerillu v nekonečných ruských pláních, proti které se ještě nenašlo vítěze. Mužici hned, a i nám nakloněné inteligentnější vrstvy o několik dní později, stali by se našimi největšími nepřáteli. Tito poslední z téže příčiny, po chvíli entuziasmismu, když bychom nemohli nechat všechno na pospas jejich zvlášti, viděli by v nás také jenom usurpátory. Toto už nejsou předpoklady, tak bylo skoro všude ještě po dvou letech, když již bylo většinou jasno, hlavně mužictvu, že bolševictví není ráj, o čemž byli pevně přesvědčeni po bolševickém převratě, když brali všechno "svobodně". Našich 30 tisíc lidí v koncentrovaném tažení na Moskvu (koncentrované by musilo být, poněvadž bychom musili držet všechny železnice) — by ubývalo rychleji a jistěji než v jakékoliv velké bitvě. A co se železnicemi? Jak udržet linii 2—3 tisíce kilometrů v rukou? Vždyť i kdybychom měli přízeň úředníků ruských, nad dělnictvem bychom musili stát na stráž, vždyť organizace železničního dělnictva "Vik-žel" byla první i nejzávažnější pomůckou vítězství Lenina a Trockého. Snad kdybychom byli měli dostatečný počet portrétů dra Kramáře a dali je každému dělníku ruskému, on by byl uvěřil naší dobré vůli, spasit Rusko! A co peníze? Odkud je vzít? Tisknout československé ruble? Dávati sedlákům potvrzení za zabraný chléb? Tím bychom si byli naklonili srdce ruského lidu? Aneb střilet je, jak to dělali bolševici? Spoléhát se na ruskou pomoc? Na ruské "národní hrdiny"? Dělat ruskou armádu? Vždyť Alexejev, Kor-nilov — lidé ruští, osobně bezúhonní a, opakují, ruští, s velikou autoritou mezi důstojnictvem a inteligencí, nebyli s to, aby udrželi bohatá území, a to proti útokům špatně organisovaných, nedisciplinovaných svazků červených gard. A ještě eklantnější je příklad Kolčákův. Měl asistenci, tyl jsme mu chránili my, měl zlato, výtečné strategické položení, udržení sibiřské magistráty měl celou Sibir v rukách, vojska až nazbyt, a byl Rus, a přece se jeho podnik shroutil jako domek z karet, ne bolševickými útoky, ale vlastní (myslim jeho vlády) slabostí. Čtete o Kazani, námi osvobozené! A přepokládejme ještě, že by se organizovala v našem týlu ruská "národní armáda". Co by bylo? (Toto "by" je zbytečné, poněvadž tak to bylo opravdu.) Strašná msta, neomilostné vraždění, už ne komisařů, ale zfanatisovaného lidu, který se odvážil sáhnout na velkostatky. A myslíte si, páni zastanci intervence, že naše vojsko, náš dobrovolník, my, že bychom mohli na to hledět lhotejně, když by se to dělo v Rusi "námi" osvobozené? Jsem jist, že tlumočím názory 99 procent našich legionářů, že jakkoliv jsme odsuzovali a překáželi vraždění ruské inteligence rozběsněnými a zfanatisovanými mužiky, jejich čin, čin lidí tyranii udržovaných v temnotě, nedá se ani srovnati s činy Kolčakovských a Denikinovských "národních hrdinů" — lidi, uživších dobrodini kultury — a vraždivších desítky a statisíce neodpovědných, duševně ubitých, zfanatisovaných, nemocných příslušníků ruského národa.

Ale abych ještě jasněji ukázal na dětinskost názoru obhájců intervence, připouštím, že všechno se naši třicetitisícové armádě podaří, že dojdeme do Moskvy, chytíme celý sovět komisařů, oběsíme je, a Ma-

saryk vtáhne slavnostně do Kremle. Jsme v staroslavenském sidle říše 180 milionů, nás 30,000 Čechoslovácků. Komu máme odevzdat vládu? Uchazečů by se hlásilo na miliony, ale můžeme my odevzdat vládu do rukou těch, kdo ji měli a ztratili? Těch, kdo ji měli za podpory 90 procent ruské inteligence, za podpory 17,000,000 (to byl exaktní počet v den první revoluce) mobilisovaných vojáků, jednohlasně se pro revoluci prohlásivších; lidem, kteří tu vládu — dle mentality kramářovské — ztratili během několika měsíců jen agitací několika židů a německých agentů? Co by dělali teď, když by neměli vojska a měli co činiti ne s několika agenty, ale tisíci poctivých Rusů, věřících upřímně v spasení Marxem, statisíci Rusku nepřátelskými živly, a desítkami milionů hladově zfanatisované massy?

Měli jsme my, 30,000 ubohých, náhodou sebraných (majících štěstí dostat se do zajetí a do armády) lidí vládnout 180milionovým národem? Třebas na krátký čas? Takový romantism je snad i pro představivost Kramářovsko-Zumanovskou přece trochu silný.

Mohou mně páni "obhájci intervence" namítnout, že jsme se s bolševiky prali a vítězně. Ano, ale jenom potud, pokud jsme byli k boji vyprovokáni a pokud jsme si zajišťovali průchod do Francie přes Vladivostok. Historie voľské fronty je ilustrací v malém, co by se bylo dělo v Rusku. Bolševickou armádu držet v mezích našim hochům nebylo poměrně těžkou prací, ale zorganizovati ruskou vojenskou a pozitivní státo-tvornou práci a najíti v ní odměnu svých obětí — bylo nemožno. A pomoc Spojenců? mohou namítnouti Kramář a spol. Ať se podívají na válečnou mapu v začátku 1918!

"Na území ruském byla republika českou pomocí zachráněna, ale republika ne ruská, nýbrž sovětská, ani ne mezinárodní, nýbrž přátelská Němcům, Maďarům, židům a zjevně nepřátelská Slovanům. Ruskému slovanství zatáhnout tu "našim nevměšováním se" provaz na šíji tak důkladně, že bude třeba neobyčejného úsilí celého našeho národa, ten provaz rozvázat a vstoupiti v normální slovanské vztahy k Rusku . . ." (Str. 25.)

Po předešlé poznámce ovšem tohoto tvrzení vyvracet netřeba. Cituji to přece, abych upozornil naše legionáře, ano celý národ, na tuto definici našeho odboje a našich obětí. Z těchto slov může každý jasně vidět až do vnitřnosti těchto lidí.

"Nemůže býti nazván žádnou vědeckou a sociologickou analogií Masarykův předpoklad a definice přechodního a místního zjevu nedostatku chleba v Petrohradě při vypuknutí revoluce, jakožto "konečná nejjasnější určená síla, podnět a vrcholný činitel revoluce v Rusku . . ."

"Masaryk se domníval, že tito lidé musí odejít, má-li polovina Ruska být zachráněna od hladu."

"Podle Masarykova tvrzení ruská revoluce byla logickým důsledkem jasného pochopení prostého námětu: Petrohrad byl bez chleba . . ."

"Po uplynutí necelých pěti let táž věda již prohlašuje docela něco jiného: chci doložiti příkladem tuto neschopnost davu řídit stát: Jest to obrovský hlad v Rusku. Tento hladomor jest zjevem vyplývajícím z komunistické hospodářské metody."

"Zajímavo je, že dnes se mluví "o neschopnosti davu", kdežto po převratu se řeklo "znaje zjevnou pravdu s hořkou přesností rozhodl se lid udělati starému řádu konec, jednou pro vždy".

"Zde, rozumí se, rázem případně na mysl i tomu

nejprostšímu, vědeckými formulkami nepřecpanému mozku: Byl-li nahodilý zjev nedostatkem chleba v Petrohradě podnětem k revoluci, kolikrát a v jakém rozsahu, a to nejen v Petrohradě, by musela vypuknouti revoluce ze skutečně hladového režimu bolševiků, kde hlad je zjevem stálým a pro vládu sovětů charakteristickým." Str. 30.

Tyto citáty proti sobě nepostavil a doprovod nenapsal opět p. Zuman, toho jsem si jist.

Já nevím, na jaké čtenářstvo si dělají nárok autoři, ale předpokládám o čtenářích, že i takové spolkou, je přece urážkou československému obecnstvu. Zuman to nenapsal, poněvadž ačkoliv nebyl v Petrohradě, byl přece v Rusku, bylo to všeobecně v Rusku známo, my jsme toho byli očitými svědky, že impuls k revoluci dal nedostatek chleba v Petrohradě. Dva dni před revolucí stál jsem na Něvském prospektu, když šla první neohlášená demonstrace lidu — tisíců — žádající — žádných politických hesel nebylo, — jenom "dejte chleba". Policie byla pasivní. Je předpoklad, nevím, na kolik byl potvrzen, že to byla plánovitá provokace Protopopova (zorganizované nezásobování), kterou chtěl vyprovokovati menší bouře, aby mohl zasáhnout tím ostřejšími prostředky. A v tom se přepočítal, — šlo to jak lavina, vzpoura nezmohl.

V čem je tu "něco jiného", kdy hlad z r. 1920-22, Masaryk definuje jako resultát neschopnosti davu řídit stát? Jaké je to srovnání hladu v státě se starým organizovaným národohospodářským systémem, živícím ten stát po staletí, s hladem vzniknuvším komunistickým experimentem? Tam dav svrhl systém dusící každou šlechtou lidskou duši, hlad byl jenom impulsem. Dnes dav jest rozříštěn, demoralisován, nevěří v svoji sílu.

Proč nerevoltují, ptá se autor těchto řádků? A nerevoltují? Kolik set tisíc, snad milionů mrtvol je výsledkem těchto revolt za pětiletého trvání sovětů? Že byly ty revolty bez úspěchu? Ale vždyť revolta nemusí býti úspěšná i když je vyzvána hladem! To má hlubší příčiny, kterým autor nechce rozuměti. Impuls k první revoluci úspěšné byl hlad v sídelním městě. Kdežto v Moskvě dnes, obydlené většinou sovětskými úředníky a vojskem hladu není, o to se sovětská vláda stará, byť cenou tisíce životů v provincii.

Věřte mi, pane autore, že váš důsledek nenapadne i "tomu nejprostšímu, vědeckými formulkami nepřecpanému mozku", ale napadne jen zášti, závisť otráveného a zaslepeného člověka.

"Všecky represse této vlády (mini cara Mikuláše II.) byly diktovány řáděním revolučních běsů a skutečnou tyranii "osvoboditelů". Str. 32.

Pane Zumane, nebyl vaším spolupracovníkem, kromě mnou již tušených, i Markov II.? Jasnějšího creda nejstrašnějšího černosotěnství jsem u nás ještě nečetl. Ci snad někdo z vás předčí ještě i Markova II.? Snad Sila Samsonyč? Koniček? Dědina?

Rusko-japonská vojna — Gapon — Zimní dvorec — Příbaltický kraj — Polsko — Moskva — Pogromy — Štuerner — Rasputin — Protopopov jen tak mně maně přicházejí na paměť hesla, strašné symboly vlády nešťastného Nikolaje II., symboly krve, prolité, ne polo divými pretoriány a vyvrheli jako za bolševiků, ale vysoce "kulturními", všemi prerogativy kultury a sociálního prvenství obdařenými lidmi. Vám je to řádění revolučních běsů tyranii "osvoboditelů?"

"Nejsmutnější úlohu ve středu všech evropských států a národů hrajeme zde my. Nikdo se tak neobává

pádu bolševiků, nikdo se ten pád nestará oddáliti, jako my. Nikdo si méně nepřeje obnovu slovanského Ruska, jako kolébka a klassická země slovanské vzájemnosti představovaná společností, zvanou u nás nový režim". Str. 33.

Jak to nazvat? Nebudu se ani pokoušet najít nějaký výraz. Nový režim, a jsem jist, že ohromná většina československého národa v pochopení idey Slovanstva souhlasí s ním, je hrd na vykonanou všeslovanskou práci. S většinou slovanských národů jsme pevně spjati — ne příležitostným žvaněním — řečením o "Slovanském moři", ne imperialistickými fantasiemi o vítězství Slovanstva nad všemi, ale seriózní koordinovanou spoluprací ve prospěch našich kmenů. Rusko? Ano, "režim" nejde do žádných avantur wrangelovských, ale přitulil si ruskou emigraci, nabádá ji ne k politice, ale k pozitivní práci. Profesorům dává místo na universitách, studentům dává možnost se učit, otevírá a udržuje školy. Z těžké krise Rusko si může pomoci jenom samo. Všechny intervence cizí ztroskotaly a ztroskotati musí. Rusko si pomůže. Starý generál vězněný bolševiky pak puštěný nějakou náhodou řekl mi: "Je zle, velmi zle, ale Rusko je: "Vaňka — vstaňka"! A my chceme Rusku pomoci. Ne tím, že mu budeme diktovati politiku, my nebudeme trátiťi jediné minuty na dělání návrhů na jeho ústavu, ale budeme se starati, aby u nás, naši pomoci vešlo do života několik set práce schopných, práci oddaných ruských lidí, kterých cena pro Rusko, pro slovanské Rusko bude tisíckrát větší než demoralisované tisíce vojska generála Wrangla, dle slova Kramáře.

"Třeba starati se, když již v Rusku jiná vládní forma není možná, nežli monarchistická, aby za monarchie byla národní, lidová . . ." Str. 34.

Pan Zuman et consortes tedy jednoduše určili: jiná forma než monarchistická v Rusku není možná, řešili to, a basta. Při tom Rusko zmitá se v konvulsích bolševického režimu již pět let! Jak dlouho se bude ještě zmitat? Dnes slyšíme, že široké masy ruského lidu a zbylá intelligence upadly v apatii.

Koho chtějí doporučit naši spasitelé Ruska ke korunovaci? Trockého, ten by měl snad největší šance. Konstantina řeckého? Ten totiž zase ztratil trůn, a je dosti podnikavý.

Těžko nepsat satyru! Mám podezření, že mezi spolupracovníky pana Zumana vloudil se i náš znamenitý Jaroslav Hašek, a podařilo se mu udělati novou psinu.

Tolik z "úvah místo úvodu." Dále následuje část historická, která ostatně není ukončena a bude ji věnován i II. díl. Mohl bych tak glosovati dále, vyvracet skoro řádek za řádkem, ale to ponechám již těm, kdo přímo jsou tam napadeni.

Nemohu ale uzavřítí těchto poznámek, abych neuvěděl ještě toto:

Je lidsky pochopitelné, že členové kijevské Správy Svazu (jde hlavně o dra Vondráka a L. Tučka) mají těžké srdce na své odpůrce z let 1915—17. Oni konečného úspěchu neměli, odpůrci měli. Ale jsou sami vinni. Oni nepochopili situaci. Oni vykonali záslužné dílo utvořením družiny, ale jenom tím, že zjevilo se něco, co neslo jméno "Česká družina". Ty politické vymoženosti, příprava, abych tak řekl kyjevská omáčka, byla špatná. A byla tím špatnější, čím více se Česká družina, díky statečným, obětavým jednotlivcům družiníkům a dobrovolcům ze zajatců — stávala

revoluční základnou. Je naivností neskonale tvrdit, že náš odboj v družstvu udělali ruští krajané. Teprve když se naše hnutí začalo opírat o zajatce, bylo to hnutí již nejen povzbuzující, ale i hnutí efektivní. A tomu měli rozumět dr. Vondrák i Tuček, že je čas ustoupit, a dát vedení do rukou lidí, kteří z českých a slovenských zemí právě přišli a chtějí se tam vrátit. Krajané mohli spolupracovat, pomáhat, dostalo by se jim uznání, zásluh, po kterém tak slepě touží, až ztrácejí všechnu kritiku a vydávají podobný pamflet, jakým tato kniha je. Ale oni to nepochopili, drželi se křečovitě moci a když cítili, že již síly jejich nemohou stačit, raději vynaložili všechnen důvtip, udržeti odboj v rozměrech malých. V tom je jejich tragédie. My, jejich bývalí protivníci, nemáme proti nim těch citů nenávisti, které chovají oni k nám. Že v době boje padla i ostřejší slova, je samozřejmě a odpustitelné.

Kniha Zumanova má podobný ráz, jako vzpomínky Vilémovy, právě vycházející. Jako Vilém, tak i oni dokazují, že všechno co oni podnikli, bylo dobré. A jako Vilém dovedl říši do zkázy svojí neomylností, tak i "kijevští" přivedli sami sebe k pádu, neuznáním svých omylů, přivedli na zmar i to, co dobrého vykonali, a co je a zůstane jejich velkou zásluhou.

Ruští Češi o Zumanově knize "Osvobozenská legenda".

Naši ruští krajané jsou sdružení ve dvou spolcích, sídlících v Praze a to "Sdružení Čechů a Slováků z Ruska" a "Jednotě Čechoslováků z Ruska". Oba spolky vydávají své orgány, nazvané po jich organisaci. "Jednota" je spolkem poměrně mladým, vzniklým na popud nespokojenců ze řad členů "Sdružení", netajících se nijak svým rozhořčením nad jednáním a postupem jistých jednotlivců z výboru "Sdružení", kteří pod pláštěm t. zv. "spolkové činnosti" pracovali výhradně k vlastním svému prospěchu. A právě několik uražených ve své ješitnosti veličin ze "Sdružení" povzbudilo p. Zumana k napsání knihy "Osvobozenská legenda", jež místo toho, aby řádně ocenila a upozornila naši poměrně netečnou pozornost na revoluční práci našich krajanů v Rusku, stala se řadou nepřímých i přímých útoků na zodpovědné a národem uznávané vůdce i prosté řádové činitele naší zahraniční akce, zejména na presidenta prof. dra. Masaryka.

Odsoudili jsme již v "R. Hl." v serii článků "Osvobozenskou legendu"; dnes považujeme za svou povinnost upozornit na hlas, rozhodnou a kategorickou formou odsuzující knihu p. Zumana, hlas nad jiné kompetentní, hlas ruských krajanů z "Jednoty Čechoslováků z Ruska". Právě vyšlé dvojčíslo 8.—9. "Jednoty" z 1. prosince přináší z pera inž. F. Pavlovského dlouhý článek, odsuzující Zumanovu "Osvobozenskou legendu". Inž. Pavlovský praví v úvodu:

Přiléhavým názvem pro tuto knihu bylo by "Osvobozenská brebenda". Říkávalo-li se o nás v Rusku, že si rádi potrpíme na špinu, jest Zumanova dvousvazková kniha toho novým důkazem. Zuman sice tvrdí, že . . . "péro, které ji psalo, bylo smáčeno krví, rozředěnou slzami ruských krajanů . . .", řekl bych ale, že správnějším by bylo říci, že psalo ji péro, smáčené žlučí, jež byla rozředěna špinou. Neboť zloba je to první, co čiší z řádků psaných Zumanem. Toho dojmu se neubrání jistě nikdo a každý soudný čtenář mi dá v tomto za pravdu. Takovým tonem nedají se však psát dějiny, k nimž alespoň příspěvkem měla být tato kniha a proto neposlouží věci Čechoslováků z Ruska, nýbrž spíše naopak. Již neseriosní název knihy stačí, aby nebyla brána vážně, ale za to našim nepřá-

telům bude snůškou dobrého materiálu. Němci, komunisté a černosotěnci budou si jistě mnouti ruce. Byl si toho Zuman vědom?

Inž. Pavlovský trpce si stěžuje na nicotnost a maličernost jisté části ruských krajanů:

Koho pak dnes zajímají veškeré ty drobnosti chvil tak velkých, jež jsme v Rusku prožili? Jen lidé nicotní miní to vyhrát maličkostmi a jako hloupost lidská je staré přísloví, že "furbekáři" mají co dělat, když králové stavějí . . .

Inž. Pavlovský, jako bývalý člen výboru "Sdružení" a člen "Historiografické komise", poukazuje dále, že "Sdružení" hodlalo vydati knihu o revoluční činnosti Čechoslováků v Rusku, jež především měla informovat naši veřejnost o tom, co Tito v Rusku vykonali. Kniha měla být současně podepřením jejich skutečně oprávněných nároků za odškodnění za ztráty v Rusku utrpené, měla být kusem dějin, na něž jak ruští krajané, tak i celý národ mohl být hrdým. Místo toho však pan Zuman

. . . napsal hanopis, kterým nám neposlouží a který tak ošklivým způsobem odhaluje naše nedostatky, naši nesnášenlivost, naši duchovní chudobu a rozervanost, které vše mezi námi v Rusku panovalo a pro které i naše věc tam tolik vytrpěla. Jeho kniha je tudíž dokumentárním důkazem velké neschopnosti, polovičatosti atd. našich lidí v Rusku a jestli se zde doma doposud nevědělo, jak jsme se ve své nesnášenlivosti v Rusku "hryzli", prali, štváli a potírali a — co nejhoršího — málo vykonali, tož to teď Zumanova "Osvobozenská legenda" breptá plnou hubou. Zajisté, že dnes každý po přečtení "legendy" se bude ptát, že jak to tedy přijde, když ti ruští Češi vše tam dělali, nedovedli řádně ani tam, ani zde uplatnit ani své zásluhy ani sebe?

Z neúspěchů viní p. Zuman na straně jedné legionáře-zajatce, na straně druhé prof. Masaryka. Všichni jsou vinníky, jen na sebe sama a o sobě podobně p. Zuman zapomněl. A Pavlovský jich jednání přibíjí na pranýř:

Nebyli-li jsme dost prozíravými a odhodlanými k činům, zůstávali jsme stát na půl cestě. Byli jsme jako ti Rusové, kteří se nemohli při vypovězení války odhodlati k tomu, aby dali Polákům samostatnost a svému lidu konstituci a ztratili dnes obojí. Nyní však, kdy se v nás ozývá svědomí, přicházíme, bohužel již pozdě s vytáčkami a kritikou toho, co a jak dělali takoví Husákové a Masarykové a je zpozdilé říkat: kdyby to byli Rusové vyhráli . . .

Na druhé straně přišli jsme po svém útěku z Ruska, na něž se tak spoléhali a ve které jsme tolik věřili (čímž se též mnoho dá omluviti), s nadějami a požadavky upřílišněnými do své staré, námi osvobozené vlasti. Nerozbírali jsme kriticky tyto zrovna tak, jako jsme nerozbírali tehdy své city k Rusku. To je extremismus, který bohužel, je naší chybou rasovou a jeho prokletí bylo a je nám osudným. V tom právě spočívá ta velká zásluha Masaryka o nás Čechy a Čechoslováky z Ruska zvláště, že on nás neustále burcoval z našich snů a extremistických snah a vléval do nás rozvážný, kritický klid a zanášel do našich snových hlav sřízlivé cifry a chladné výpočty. My, resp. naši konjunkturální předáci měli sice také výpočty v hlavách, avšak to nebyla matematika jako u Masaryka, to byla nanejvýš jen kupecká aritmetika. Kam jsme s ní došli je pohádka o ztracené vlasti, kterou vypráví "Osvobozenská legenda" Františka Zumana.

Kniha Zumanova má množství nedostatků, je kusou obhajobou jedné části ruských našich krajanů:

Zumanův zorný úhel je příliš úzkým, jeho obzor příliš nízkým a jeho stanovisko příliš předpojatým, takže se neubráníte dojmu, že jeho mozek je zatížen atrofií, která mu zabraňovala ovládnouti látky, kterou chtěl, nebo měl zpracovati.

A jak jsme již v "R. Hl." napsali, zodpovědnost za napsání i vydání nese výhradně klika ze "Sdružení Čechů a Slováků z Ruska":

Nevinim za tu "brebendu" pouze Zumana samotného, který zahodiv dláto chopil se péra, aby nám takto "posloužil". Obviňuji současně s ním i ty, kteří t. zv. "historiografickou" komisi Sdružení Čechů a Slováků z Ruska a pak toto samotné, resp. jeho výbor. Vinit je možno dvojité: buď z toho, že propůjčením materiálu Zumanovi, který byl za jeho sebrání a kupování placen (sam jsem k tomu účelu odhlasoval 8krát 3000 a 5000 Kč) umožnili mu sestavení této knihy, anebo, že svěřivše mu zpracování dotýčeného materiálu, který jinak je majetkem "Sdružení", Zumana, jehož spisovatelské schopnosti museli přec znáti, nechali klidně pracovati na sestavování knihy pro všechny Čechoslováky z Ruska tak důležité, aniž by se byli přesvědčili o tom, co a jak píše a dali mu to beze všeho vytisknout. Doufám totiž, že nás Čechoslováky z Ruska nebude Zuman podezřívát z lehkověrnosti, když

se domnívá, že my budeme věřit, že knihu vydal nákladem vlastním, obzvláště, když musí vědět, že jest nám velmi dobře známo, kolik měl ještě včera v kapse.

Inž. Pavlovský vzhledem k prohlášení "Sdružení", že se Zumanovou knihou nemá nic společného, výslovně praví:

Myšlenka k napsání a vydání knihy o práci a zásluhách Čechoslováků v Rusku ohledně našeho osvobození pojata (tehdy ještě námi) ve Sdružení, peníze na sbírání a uspořádání materiálu šly rovněž ze Sdružení, že Zuman knihu píše, vědělo a schvalovalo Sdružení, Zuman knihu napsal a věnoval ji ne Čechoslovákům z Ruska, nýbrž Starodružiníkům, kteří se ve všech novinách vnucují a konečně knihu samotnou vydal Zuman nákladem vlastním. Něco, takového, dovolte, se může dít a státi pouze v nějaké alchymistické kuchyni a neposloužila-li nám kniha sama, tento postup jejího stvoření nám teprve přátel neziská. Budeme teď mít proti sobě nejen legionáře, nýbrž i starodružiníky, vládu a veškerou část pokrokové veřejnosti. Bude to dobře? Pochybuji. — Měla-li pak "O. I." býti rehabilitací několika jednotlivců, jejichž osobní ctižádost nebyla ukojena a jejichž ješitnost byla snad uražena, měli si to tito vyřídit sami a nebrat si na to za naše peníze a materiál Zumana a nezatahovat do toho Masaryka.

ŽIVÝM SLOVEM PO OSADÁCH AMERICKÝCH.

V lednu usnesl se Ústřední výbor Amerického Národního Sdružení Čechoslováků, abych vyšetřil, zda byla by v českých osadách amerického západu a jihu nálada pro přednáškovou moji cestu. Mimo Odboček Sdružení obrátil jsem se na všechny sokolské sbory s dotazem, zda přály by si, abych v případě skutečného se této cesty zastavil se též u nich a promluvil nejen o "Potřebách pokrokového živlu českého v Americe a nutnosti soustředěné činnosti, ale též o "Významu a úkolech Sokolstva v Americe." Z některých jednoho obdržel jsem ihned odpověď příznivou. Jiné napsaly, že přednášky si nepřejí, ač bylo jim sděleno, že s návštěvou moji nebudou mít žádných výloh. Několik jednot neuznalo vůbec za nutno odpovědět, třeba že obdržely nejen dopis ode mne, ale též upozornění a doručení Výkonného výboru Sokolské Obce.

Dle došlých příznivých odpovědí uspořádal jsem si přibližný rozvrh cesty a odjel v úterý 20. února do Chicaga, kde již Sokolská župa Střední a Společný výbor A. N. S. Č. připravily pořad sedmi přednášek a vykonaly potřebnou agitaci. O výsledku přednášek v Chicagu psal již v Sokole Americkém br. Prchal, který všechny tyto přednášky navštívil. Není tedy snad potřeba podávat o nich zprávu. Chci pouze podotknouti, že jsem na přednáškách postrádal leckterou tvář činnovníků sokolských. Nevytýkám to snad z nějaké osobní ješitnosti, nebo proto, že by tito potřebovali ode mne jakéhokoliv sokolského poučení. Myslím však, že příkladem jejich řídilo se leckde i členstvo ostatní.

Jinak účast na přednáškách byla uspokojivá. Nejlepší byla u Sokola Karel Jonáš v Ciceru a v Sokole Town of Lake. Při pobytu svém v Chicagu navštívil jsem též schůzi Ústředního Technického výboru Sva- zu ČsČl. Sokolstva a pojednal soukromně o různých otázkách sokolských s bratry Čermákem, Jelínkem, Košařem, Prchalem, sestrou Prchalovou a jinými.

Z Chicaga odjel jsem do Racina, Wis. V pátek 2.

března konala se zde mimořádná členská schůze bratří a sester, při níž pojednáno o záležitostech jednoty i všeobecně sokolských. Jednota Mladočech je v dobrém stavu. Členstvo starší i mladší, bratři i sestry pečují o její činnost. Veřejnou přednášku měl jsem v neděli 4. března. Účast asi 80 posluchačů.

V úterý 6. března odjel jsem do Milwaukee, Wis. Večer téhož dne navštívil jsem cvičení žáků II. oddělení, dorostu a mužů. K bratrům, jichž cvičilo 16, promluvil jsem několik slov před šikem. Z vedení br. Štěpánka bylo patrné, že je zkušený cvičitel a umí s mládeží dobře zacházet. Tělocvičny používá se pouze k účelům cvičebním, což je velmi zřídka zjev v amerických jednotách sokolských. Veřejná přednáška byla ve středu 7. března. Účast asi 60 osob. Mrzelo mne, že sokolský dorost, který měl právě schůzi Junior Clubu, přednášky se neúčastnil. Není to však jenom vina dorostu, ale i vedoucích. Snad byl by si i tento dorost z přednášky něco cenného odnesl. Nemůžeme se divit, že mládež není s ideovým podkladem naší věci seznámena, když vedoucí nedovedou využítkovat ani takové příležitosti jako je přednáška o Sokolství, aby dorost do ní přivedli. Zjev tento pozoroval jsem nejen v Milwaukee, ale i jinde. Ovšem, zde byl nejnepříjemnější, poněvadž dorost byl pohromadě. Možná také, že měl nějaké "důležitější" jednání než byla přednáška.

Z Milwaukee odjel jsem do St. Paul, Minn. Hned při svém příjezdu byl jsem mile překvapen ruchem v Jednotě. Jel jsem z nádraží přímo do budovy Č. S. P. S., kde i Sokol má svoje sídlo. Bratři a sestry byli právě v nejpilnější přípravě k divadlu jednoty. S tajemníkem brem. Pavlíčkem a cvičitelem brem. Drásalem navštívil jsem redakce obou místních amerických listů, kde byl jsem vřelě přijat. Oba listy napsaly pěkné posudky o přednášce, kterou jsem měl v pátek 9. března za účasti přes 200 posluchačů. Zpráv v listech

povšimnul si mayor města p. Nelson, který zaslal mi srdečný osobní dopis. V St. Paul přednášel jsem ještě jednou v neděli 11. března při divadle jednoty. Účast byla velká — jistě na 600 osob. Jednota v St. Paul vyvíjí poslední dobou úsilovnou činnost jak cvičební, tak vzdělávací. Je to zásluhou několika nadšených členů a členek. Jen nedejte se, bratři a sestry, zviklati žádnými živly. Konejte svoji práci svědomitě a poctivě. Uvědoměli lidé čeští půjdou jistě s vámi.

V neděli 11. března odpoledne navštívil jsem jednotu v Minneapolis, Minn. Sešel se jen nepatrný hlouček bratří, k nimž jsem promluvil. Jednota je v naprosté nečinnosti. Bratři přítomní slíbili, že se znovu pokusí o její vzpružení.

V okrsku Minnesotském je ještě několik jednot, které neměl jsem příležitost navštívit. Dle mínění mnoha bratří dalo by se zde v Sokolstvu hodně vykonati, kdyby byl společný cvičitel a organisator, kterého prý by si tento okrsek sám mohl vydržovati. Netrpělivě čekali na příjezd bratra Chmelika.

Ze St. Paul odjel jsem do Cedar Rapids, Iowa. Jistě nenadsazuji, když řeknu, že Sokol v Cedar Rapidsích je dnes jednou z nejlepších sokolských jednot v Americe. Zdržel jsem se zde několik dní a měl jsem příležitost poznati celý stav této jednoty. Navštívil jsem cvičení žactva, dorostu, starších bratří, starších sester a cvičení mužů. Ve všech odděleních našel jsem radostný ruch. K bratřím, kterých cvičilo 34, promluvil jsem před šikem. Tělocvičnu, která slouží jedině svému účelu, má jednota vzorně zařízenou.

Duši a hybnou silou veškeré činnosti je cvičitel br. Machovský. Je velmi oblíben pro svoje přímé a při tom opravdu bratrské jednání. V ostatních bratřích a sestrách našel upřímné spolupracovníky, kteří pomáhají mu nejen po stránce tělocvičné, ale i vzdělávací. Bylo to opravdu několik krásných dní, co jsem v Cedar Rapidsích pobyl. Rád vzpomínám na chvíle ztrávené v tělocvičně při cvičení bratří starších, na lámání vlastních údů v družstvu br. Machovského, vážné rozhovory a debaty s bratry Filipem, Svobodou, Jadrníčkem, Hájkem, Machovským a jinými, na všechnu tu bratrskou pohostinnost, s jakou mne v Cedar Rapidsích přijali. Jedině počasi nebylo mně příznivo. To bylo nějakého sněhu! První přednášku měl jsem v úterý 13. března v Sokolovně. Účast přes 200 bratří a sester. Návštěva druhé přednášky ve čtvrtek 15. března v síni Č. S. P. S. byla slabší. Příčinou toho bylo snad zmíněné "strašné" počasí.

Z Cedar Rapids odjel jsem v úterý 20. března do Omahy, Neb. Tajemník Sokolské župy Západní br. Jos. Mik připravil mi zde rozvrh dalších zájezdů v Nebrasce, Kansas a Oklahomě.

V Omaze samotně přednášel jsem až v neděli 25. března. Několik volných dní před tím použil jsem k návštěvě jednot v blízkém okolí Omahy.

Ve středu 21. března přednášel jsem v jednotě Praha v Prague, Nebr. Účast asi 50 členů. Jednota po návštěvě br. Chmelika je v činnosti.

Ve čtvrtek 22. března přednášel jsem v Sokole Žižka v Bruně, Neb. Účast asi 60 posluchačů. Po přednášce cvičilo 12 bratří a několik žáků. V jednotě je jakási nedorozumění mezi některými bratry staršími a ostatním členstvem mladším. Nedorozumění podobná dala by se velmi pěkně odstraniti při dobré vůli na obou stranách. Ovšem, nesmí ani jedni, ani druzí o sobě myslet, že "oni" jsou těmi "pravými" Sokoly a považovati "ty druhé" za "méně cenné".

V pátek 23. března přednášel jsem v Sokole Karel Jonáš v Abie, Nebr. Účast byla velmi pěkná, ačkoliv

agitace vykonána byla za jeden den. Nedopatřením nějakým se stalo, že jednota tato byla vynechána z programu. Pouze náhodou zastavil jsem se v Abie a přičiněním několika členů sešlo se přes 100 posluchačů. Z toho je patrné, že všechno jde, když je trochu obětavosti. Jednota po návštěvě br. Chmelika vyvíjí pěknou činnost.

Členové těchto tří jednot jsou většinou farmáři, kteří bydlí kolik mil od zmíněných městeček. Právě v době mé přítomnosti v Nebrasce vytrvalé deště proměnily cesty v bezedné moře bláta, čímž znemožněna byla mnohým účast na přednáškách.

V neděli 25. března přednášel jsem odpoledne v Sokole Fugner-Tyrs v So. Omaze. Účast přes 70 osob. Jednota má pěknou tělocvičnu a je v činnosti.

Večer měl jsem přednášku v Omaze. Účast na Omahu velmi slabá, asi 50 bratří a sester. Jak jsem se přesvědčil, byla na přednášky vykonána dobrá agitace. Členstvu rozeslány byly pozvánky, přednáška oznamována v novinách atd. Většina členstva neuznává však za potřebné vyslechnouti jednou za čas něco o Sokolstvu. Sokol v Omaze je v činnosti. Chystá se ku stavbě tělocvičny. Jak jsem doslechl, má však velké potíže s mnohými členy, kteří dobrovolně se upsalí, že na stavbu přispějí. Nyní, když mají peníze odvésti, vystupují snad dokonce i z jednoty. Inu "přesvědčení, pokud nic nestojí" — to najdete leckde v Americe. V Omaze navštívil jsem též cvičení žáků, dorostenců a mužů. Posledních cvičil jen malý počet.

V úterý 27. března přednášel jsem v Crete, Neb.

Účast přes 80 osob. Jednota má pěknou tělocvičnu a po návštěvě br. Chmelika je v činnosti i po stránce cvičební.

V Kansas navštívil jsem všechny tři tamnější jednoty ve Wilson, Lukas a Timken.

V Sokole Karel Jonáš ve Wilsonu přednášel jsem v neděli 1. dubna odpoledne. Účast přes 70 osob. Zde nalezl jsem opět jiné potíže. Zařízená tělocvična nemůže sloužiti svému účelu, poněvadž "obsadili" ji farmáři pensisté a každý den večer a snad i celá odpoledne — hrají v ní karty. Budova je majetkem Sokola, řádu Č. S. P. S. a řádu Z. Č. B. J. Tak rozumí se leckde snaze po získání mládeže! Snad podaří se Sokolu získati uvědomělé členy řádů, aby tělocvična byla odevzdána jen pro cvičení.

V pondělí 2. dubna přednášel jsem v Lukas. Tělocvična Sokola Vyšehrad stojí úplně o samotě, ne sice na skále, ale přece jen na kopci. Sokolská rodina br. Sládka, která bydlí nejbližší, má do ní přes půl mile. Ostatní členstvo jednoty rozptýleno je po farmách. Na přednášku sjeli se bratři a sestry z velkých dálek. Bylo jich přes 100. Ztrávil jsem mezi nimi velmi pěkný večer. V jednotě se necvičí, ač měla by dobrého cvičitele, zmíněného br. Sládka. Bratři i sestry slíbili, že alespoň v neděli budou se ku cvičení scházet a že počnou též cvičit mládež.

V úterý 3. dubna přednášel jsem v Timken. Návštěva slabá, asi 40 posluchačů. Jednota má dosti pěknou Sokolovnu, avšak není od války v činnosti. Uvědomělý bratr Vesecký a někteří jiní slíbili rovněž, že pokusí se opět činnost jednoty vzpružit.

Všechny tři jednoty v Kansas mají většinu členstva farmářského. Veliké vzdálenosti od střediska i mezi členstvem jsou hlavní příčinou slabší činnosti těchto jednot.

V Oklahomě navštívil jsem obě tamnější jednoty v Prague a Oklahoma City.

V Prague přednášel jsem v pátek 6. dubna. Poněvadž jednota rozšiřovala a opravovala právě Sokolov-

nu, konala se přednáška v krásné budově řádu Z. Č. B. J. Účast velmi pěkná, přes 200 posluchačů. Jednota je v činnosti. Teď, když bude mít pěknou prostrannou tělocvičnu, bude jistě zdárně v činnosti pokračovati.

V Oklahoma City přednášel jsem v sobotu 7. dubna na dvou místech. Přes 30 bratří a sester sešlo se v soukromém bytě bra. Sládka, kde jednota konává svoje schůze. Promluvil jsem k nim o významu a úkolech Sokolstva. V pěkném sále budovy řádu Z. Č. B. J. přednášel jsem podruhé. Poměry mezi pokrokovými krajany v Oklahoma City jsou snad ještě neutěšenější než jinde. Či vinou, o tom nechci a nemohu po krátkém svém pobytu soudit. Jednota Sokolská je v nečinnosti, poněvadž nemá místa ani ku cvičení, ani k podnikům. A nádherný sál v budově Z. Č. B. J. je nezužitkovaný. Znovu musím opakovati svoje slova o "dobré vůli na všech stranách." Ovšem, kdyby nebylo tolik toho osobního!

Posledním státem, v němž jsem přednášky konal, byl Texas. Navštívil jsem zde tři jednoty Ennis, Dallas a Guy. Plán zájezdů v Texasu vypracoval mně obětavý stařešina sokolský br. Buřata.

V Ennis přednášel jsem v neděli 8. dubna odpoledne. Účast přes 80 bratří a sester. Jednota Karel Havlíček Borovský má pěknou tělocvičnu asi 2 mile od města. Je v činnosti, jak sledovati možno i z posledních zpráv v Sokola Americkém.

V Dallas navštívil jsem v úterý 10. dubna cvičení žáků, dorostenců a mužů. Jednota Žižka má velmi pěknou, čistou Sokolovnu. Činnost její je velmi uspokojivá jak po stránce cvičební tak vzdělávací. Kolem bra. Kučery seskupilo se několik nadšených bratří a sester, kteří starají se nejen o činnost vlastní jednoty, ale celého okrsku Dallaského. Přednášel jsem zde ve čtvrtek 12. dubna. Účast přes 80 posluchačů.

V neděli 15. dubna navštívil jsem jednotu J. A. Komenského v Guy. Poněvadž však celá dopoledne "lilo jako z konve," sešlo se pouze asi 20 bratří a sester. Pohovořili jsme si o různých záležitostech jednoty a všeobecně sokolských. Prostranná tělocvična stojí osamocena a členstvo roztroušeno je po farmách. Neví se, ač o cvičitele v osobě bra. Vrlý bylo by postaráno. Ti, kdož byli přítomni při mé návštěvě, slíbili alespoň, že se o to přičiní.

V Texasu je ještě jednota Tyrš ve Waco, kterou neměl jsem příležitost navštívit. Jak jsem zvěděl, není tato jednota v činnosti. Několik jednot v Texasu zaniklo. Byly kdysi jednoty ve Fort Worth, Houstoně, Galvestoně a snad i jinde.

Při své přednáškové cestě navštívil jsem kromě Chicaga celkem 19 jednot, většinou venkovských. Získal jsem mnoho povšechných zkušeností o stavu a poměrech v českých jednotách sokolských v Americe. O tom však příště.

Nevím, do jaké míry měly moje přednášky úspěch, zda objasnily posluchačům alespoň poněkud ideový podklad věci sokolské a přinesly nějaké zlepšení poměrů v našich sokolských sborech. Jedno je jisté. Bylo by třeba, aby podobné zájezdy zejména do venkovských jednot, konány byly častěji. Měl jsem příležitost sledovati úspěšnou činnost bra. Chmelíka. Byl již opravdu nejvyšší čas, že společný cvičitel na západ byl poslán.

Na konec považuji za svou povinnost poděkovati všem, kdož přičinili se o zdar mých přednášek v jednotlivých osadách, zvláště pak těm, kdo s opravdovou sokolskou pohostinností se o mne v době mého pobytu starali. Na zdar!

Joža Havránek.

ZPRÁVA.

Dostalo se mi pozvání k ustavující schůzi ženské divise Amateur Athletic Federation, konané dne 25. května, 1923, a nastiňuji tuto její průběh.

Schůze konána v Stevens Restaurant v Stevens Building a pozvány byly nejen zástupkyně veškerých organizací sdružených ve Federaci, ale všichni, kdož o rozšíření a úspěch práce její se zajímají. Vyvolány byly zástupkyně vyslané sdruženými organizacemi. Každá vyzvána vyslati tři, by měly příležitostí voliti úřednice do nového ústředí — z župy naší přitomna nebyla ni jedna zástupkyně.

Přítomno bylo 79 účastníků — žen i mužů, v čemž zahrnuto předsednictvo mužů A. A. F. a někteří učitelové a učitelky tělesné výchovy na školách chicagských.

Po obědě, který pro účastníky byl připraven, promluvil Dr. R. A. Allen, předseda A. A. F. a někteří učitelové a učitelky tělesné výchovy na školách chicagských.

Po obědě, který pro účastníky byl připraven, promluvil Dr. R. A. Allen, předseda A. A. F. o událostech, jichž Federace byla účastna a o přípravných pracích předcházejících ustavení ženské divise.

Nominační výbor, sestávající ze tří zástupkyň vyhledal ženy schopné pro úřady divise. Zpráva jeho schválena, nominované zvoleny a zároveň nastoleny na svoje místa. Následující jsou úřednice divise: Předsedkyně, slečna Class, učitelka Shedd's Park, (West Parks); první náměstkyně, slečna Rutan, Y. W. C. A., West Side; druhá náměstkyně, slečna Boldenow, Seward Park; tajemnice a pokladnice, slečna Pritchard, Industrial Athletic Association; rádce, slečna Rolston, South Parks. Pa nastolení úřednic předneseno několik zajímavých řečí.

Dr. H. F. Kallenberg, zakladatel A. A. F. vysvětlil ideu organizace a přednesl stručnou historii její. Poukazoval, že stále jenom vychovávají se jednotlivci, kteří závodí jen pro to, aby uchvátili co nejvíce cen pro sebe; "ale přijde čas", pravil, "kdy nedáme závodníkům žádných plaket a diplomů, kdy pro závodníka nejvyšší cena bude jeho tělesná a duševní vyspělost."

Náměstkyně mužského předsednictva vysvětlili, jaká práva a jaké povinnosti spadají do úřadu jejich.

Slečna Alma Wylie, učitelka tělesné výchovy na University of Chicago, promluvila o amatérském prostém tělocviku pro ženy a dívky. Její řeč byla velice zajímavou, mínění její o ženském vedení pro ženy je stejné jako naše a posílila naše snažení pro zavedení ženského vedení po stránce technické i v naší Obci.

Promluvila ještě učitelka z Medill High School o svých zkušenostech v tělocvičnách.

Výzvou předsedkyně, žádající přítomné o spolupráci v započatém díle, schůze skončena.

Ve schůzi jak vidno promluvalo několik odborníků, majících léta práce za sebou, ale ni jeden z nich nepronesl slova o svoji práci, neřikal: já toto vše udělal, ale práci druhých dovedl oceniti. A tak mi přišli na mysl někteří, u nichž téměř každé druhé slovo je "já" a kteří jenom proto, že druzí bezmyšlenkovitě neschvalují každý návrh jejich, kteří usuzují a dobro celku mají na mysli, čili, kteří mají svoji hlavu a své názory opodstatněné svými zkušenostmi, v ně věří a jež nebojí se čestně obhájit, kteří tomu "já" neslouží — snižují je, osočují a od práce společné odpuzují.

Milada Prchalova.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ

NA POMOC ...!

Havana, 2. května 1923.

Bratřím Sokolům a všem ct. krajanům v Americe!

Žádaje o laskavé prominutí, že dovoluujeme si Vás tímto žádati o laskavé Vaše přispění, prosíme snažně, možno-li Vám, byste učinili pro nás nějaký krok, bychom se mohli dostat do Ameriky. Nesvědomitostí agence octlí jsme se v Kubě, kdež nemůžeme najít vůbec žádné obživy, ačkoliv chodíme denně i za tou nejhrušší práci. Zde mnoho lidí jest bez zaměstnání a práce není vůbec žádná. Poněvadž nemáme v Americe nikoho, kdo by nám poskytnul pomoc, obracíme se s důvěrou na Vás, doufaje, že neodmitnete naši prosbu. Budeme se snažiti, bychom Vám co nejdříve dle naší možnosti tento dluh splatili. Dále prosíme snažně, by byla nám zapůjčena nějaká menší suma peněz, neb jsme ve velké nesnazi a trpíme velký nedostatek.

Doufám, že neodmitnete naši snažnou prosbu a za vrácení půjčky zaručujeme se svou cti. Dále nemohu psát, neb ležím již 10 dní v horečce a ruce se mi třesou. Ještě prose o laskavé přispění, zůstáváme s krajským pozdravem

Ladislav Hanzlík,

D. Sedlecký,

Th. Filip,

Vlád'a Perecký.

Calle Inquisidor 42,

Habana, Cuba.

Pozn. red. — Výk. Výbor S. O. odporučuje žádost tuto našim jednotám, jich bratřím a sestrám, aby v zájmu lidskosti a bratrství hleděli dle možnosti částečně přispěti k ulevení bídy nešťastných oněch bratřů. Veškeré milodary zaslány buďtež na úřadovnu Výk. Výboru, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill. v době co možno nejkratší, neboť kde rychle dává, dává dvakráte.

St. Louis, Mo., 1. května 1923.

Poslední můj dopis vyvolal velikou rozhořčenost u sester Sokolek, kde jsem v jednom článku psal, že jejich pěvecký dámský odbor spí. Věru měl jsem velikou radost z toho, že se o onu věc tak braly, protože to ukázalo, že většina našich Sokolek nespí, že jsou Sokolkami tělem a duší a že nedopustí, by je někdo hanil, a by dokázaly, jak se činí pro dobro jednoty odevdaly nám \$180.00. Co může býti lepší ukázkou jejich práce? Když jsem onen dopis psal, zajisté jsem tím nemínil Sokolky co celek neb tím bych jim neprávem byl ubližoval a důtky pak zasloužil neb odbor sokolek Vlasta vždy nám hleděl, co v jejich moci bylo pomáhat jak fyzicky tak finančně a věru špatnou by za to měly odměnu, kdyby někdo je ve veřejnosti tepal. Článkem tím jsem minil pouze zpěvačky aneb sestry, které vůbec jsou nečinnými, avšak i ty se opět vzpružily a díky sestře předs. Řežábkové zpěv ve velikém počtu navštěvují. Jen dále tak!

Resignaci br. A. Vasyky co cvičitele zpěvu uprázdňeno bylo místo cvičitele a na jeho místo zvolen br. J. Vrána, konduktor Českého Symphonického Orchestru a též bratři zpěváci se nyní více schází. Posledního zpěvu se účastnilo jich 35. Doufejme, že

každý z nich rukou pomocnou bratrovi cvičiteli práci jeho zpřijemní. Novinkou v našem zpěvu jest pořízení protokolní knihy, ve které jest každý člen zapsán, že se zavazuje pilně zpěv navštěvovat a za každé vynechání jest povinen zaplatit pokutu 5 centů. Do protokolu jest též zapsáno co bylo cvičeno a co v každé schůzi konané po zpěvu usneseno. Že se mini vše s důkladností prováděti jest nejlepším příkladem to, že již zvolen byl výbor pro pořádání Sylvestra. Dik též musí býti dán br. M. Žaloudkovi, že se ujal cvičení zpěvu než nám bylo možno cvičitele nového získat. Br. Žaloudek kdykoliv jsme pomoc jeho potřebovali vždy stál na své místě.

Jak jsem se již zminil v minulém dopise obsazujeme loterní listky ve prospěch zakoupení Tábořiště. Ceny obsazované jsou 1. Ford, 4 doorí Sedan, 2. Victrola, 3. Mužský oblek, 4. Vaccum cleaner, 5. Stříbrné nádoby. Listky jsou v ceně 50 centů. Každý člen a členka jsou povinni deset listků prodat neb zakoupit a mimo toho zvoleno deset čt v počtu desíti mužů v každé, u Sokola, a deseti čt u sester Sokolek a každá četa jest povinna prodati 100 listků měsíčně. Která četa neb jednotlivec prodá největší počet, obdrží cenu. Věci tyto vytaženy budou 28. listopadu, 1923. Protož hleďte se bratři a sestry činit co vaše síly stačí, aby plán tento se setkal s úspěchem.

V poslední schůzi usneseno, by vysláno bylo na oslavu 50letého trvání Jednoty Cedar Rapids, Iowa, naše vzorné družstvo v počtu 7 borců, by se účastnilo programu jejich veřejného cvičení na dni 23., 24. a 25. června tohoto roku. Doufejme, že i více jednot, kterým finančně jest to možno, tak učiní, a tím nejen že vzpruží činnost jednoty Cedar Rapidské, ale též své vlastní.

V neděli 27. května byl pořádán výlet do Point Breese parku, který přes nepříznivé počasí se velice dobře vydařil. Na den zdobení hrobu jeli bratři v počtu asi 40 se podívat na letní tábořiště, které jsme minily zakoupit, totiž rozprodat dílce mezi členy. Místo jest prý krásné a velice romantické. Veliký kamenný dům sestávající s verandou a dvanácti pokoji, elektrika, spodní topení, koupelny atd. Pozemek má 80 akrů půdy, přes níž teče krásná říčka, vše, co by nám vyhovovalo až na to, že místo jest velice vzdálené a jest tam špatná doprava, tak nevím, jestli se místo to zakoupí.

Neúprosnou smrtí byl z našeho kruhu odvolán br. Josef Jelínek ve stáří 67 roků. K jednotě patřil přes 30 let a byl vždy znám co dobrý Čech a Sokol. Budiž čest památce jeho.

Na radu lékaře, odjede náš starosta br. Václ. Vimr do staré vlasti na několik měsíců, by zdraví svého opět nabyt. Pro čas kdy bude on nepřítomen, byl zvolen na jeho místo br. A. Matoušek, který zajisté udrží kormidlo jednoty tak pevnou rukou jako br. Vimr. Přejeme ti bratře Vimr šťastnou cestu a doufáme, že až se navrátiš, budeš zdraví své opět mít a že nadále budeš našim dobrým vůdcem, tak jako doposud jsi jím byl a jistě největší naše odměna tobě za to bude naše láska a věrnost jak k tobě tak i k té naší drahé jednotě.

Na zdar,

J. Reiner.

Minnesota, dne 15. května 1923.

Právě navracím se z New Prague, Minnesota, kde jsem opět byl svědkem veřejného cvičení tamnější Jednoty a jak se všeobecně očekává, jako náčelník okrsku podávám zprávu a posudek.

Dorazil jsem na místo právě když br. F. Chmelik, společný cvičitel, dokončil přednášku o Sokolství a jeho účelech. Přednáška byla odměněna bouřlivým potleskem, z čehož soudím, že br. Chmelik vykonal svoji povinnost tak dobře, jako kdy před tím, neb ho znám jako mluvčího od srdce a to opravdu sokolsky. Nastoupila všechna družstva všech tříd k rej a skupinám společně, které se podařily velice dobře.

Prostná žáků byla též znamenitě provedena, jakož i žákyně provedly cvičení s kroužky při hudbě "Prši, prši" — děvčata činila se znamenitě.

Ženy se opět vyznamenaly svým číslem a opět zdá se mě, že si hledí více cvičení nežli muži. Žákyně a sokolky též provedly cvičení na bradlech, což se zdálo, jenže některé žákyně zdály se být trochu mladé na výkony, které prováděly, načež zvláště u dívek se musí brát velký ohled.

Sokolové se též ukázali v hojně řadě na nářadí a vyjma přichodů, odchodů a držení těla, vše šlo dobře, avšak zřejmo, že v New Prague jest hodně dorostenců co cvičí se Sokoly a snaží se dostátí podmínce držení těla. V těch mám jedině naději na budoucí borce. Po nářadí St. Paulská Jednota přednesla Českou a Moravskou Besedu v národních krojích, která se dobře povedla.

Sokolice ze St. Paul zacvičily Čermákovy tyče též s dobrým výsledkem.

Doktor E. E. Novák, starý sokolský náš vzdělavatel, přednesl v řeči anglické účel Sokolstva a povinnosti každého občana vůči tělesné výchově a původu českému.

Doktor jest znamenitý řečník a již mnohokrát a na mnoha místech vzal si za účel seznámiti cizozemce s našimi snahami a oceniti Sokolské vzdělání a jeho vliv na omladinu naši.

Též jest nutno oznámiti, že bratr F. Chmelik právě dli mezi námi zde v Minnesotě a u nás v St. Paul, že vykonal dobrý kus práce. Přál bych si, aby v ostatních jednotách v Minnesotě pochopeno bylo jeho poslání a práce naše jako celku se vzpružila. Jest dosti smutným, že musím oznámiti, že Jednoty Foley — Montgomery a Hopkins spějí a v Minneapolis a Ovationě jen trochu živoří, ale zato v Denham, v New Prague a v St. Paul to kvete znamenitě. Náš okrsek koná svůj řádný sjezd, čili konferenci v Denham dne 15. července a při této příležitosti bude též veřejné cvičení a možno-li venku, tak že tam v tom slzavém údolí a pralese bude opět živo. Br. Suk a br. Schejbal konají přípravy, by nás dobře uctili, jak obyčejně činí a my se zase na ně těšíme, neb opravdu sokolsky se pobavit nikdo neodepře a pak bratři v Denham nám všem v Minnesotě přirostli k srdci.

Okrskový Výbor se usnesl vyslati sedmičlenné družstvo na závody a slet Zupy Západní v srpnu v Dodge, Neb., tak teď záleží na jednotách v Minnesotě, by oznámily své nejlepší borce ve středním oddělení Technickému Odb. okrsku. Přípravy hned započnou a první zkouška tohoto družstva bude v St. Paul poslední neděli v červnu.

Každá jednotka měla by mít aspoň jednoho borce v tomto družstvu. Ted' též musí každá jednotka dbáti a

pomoci finančně, neb Okrskový Výbor povolil vše co v kase bylo, což činí \$100.00 a potřeba jest ještě dalších \$150.00; tak doufám, že přání naše se uskuteční, a družstvo že budeme moci vyslati.

Na zdar!

F. Drassal, náčelník Okrsku.

Baltimore, Md., 23. května 1923.

Vice potěšen, chápu se opět péra, vida jak přece činnost, tady u nás" je trochu stimulována — jak přece ještě se v mnoha zájmech pracuje.

Předně bylo to pohostění Bakulových zpěváků, kteréhož úkolu se na krátký čas vybraný výbor důstojně zhostil, nešetře časem ani pílí a pilnou agitací. Druhá nadmiru důstojná slavnost odbývala se 27. t. m. ve Washington, D. C., to jest odhalení desky památné Jos. Tvrzického. Slavnost odbývala pod protektorátem S. J. Blesk za účasti většiny českých spolků z Baltimore a Curtis Bay, Md.

Nesúčastněné se spolky hlavně svobodomyšlné — nebudou nám nikdy moci se omluviti, proč? zůstali doma!

Slavnost odpovídala pilně významu památky Sokola Tvrzického. — Řečníci seznámili nás s jeho pilnou a neúnavnou prací ve hnutí revolučním a předvedli plně a jasně jeho boj za svobodu vlasti, přes překážky osudem mu v cestu vržené a na konec obět', kterou na oltář rodné země v cizině přinesl.

Hluboko do srdce vnikla slova p. Perglera, p. Krále, br. Cihláře, Matouška, Kutáka a Havránka.

Nezapomenutelná čest budiž zářícímu příkladu br. Jos. Tvrzického!

— Ted' zase připravuji se cvičenci naší na župní závody v New Yorku. V tělocvičně je živo — cvičí se pilně a pravidelně. Náčelník br. Štětka nalezl výdatnou pomoc v br. Mil. Zavadilovi, který nehledě na čas, ani pohodlí — neúnavně s náčelníkem cvičí ses. Sokolky, které zvláště tentokrát věnují neúnavnou pílí a pravidelně navštěvují cvičení — s hrdostí je pozorujeme a těšíme se, že jak borci tak i sestry Sokolky dobudou si prvního místa v závodech.

Nemohu přejíti tento bod, bych nevzdal čest práci br. Štěkky i br. Mil. Zavadila, kterou v tělocvičně zdatně ku zduaru závodníků konají.

Pěvecký odbor cvičí pilně, vzdor blízkému se horkému létu, a první důkaz pilnosti podal zase ve Wash. na oslavě Tvrzického, kde plně a dojemně v nejlepší souladu přednesl několik včasných sborových písní.

Těšíme se na brzké vystoupení našich pěvců, neboť přednes se všeobecně libil — jsme hrdi, že jsou to "naši". —

Dále projektován je výlet toto léto — výbor zajiště nalezne vhodné místo pro naše lidi, by pobavili jsme se všichni pohromadě — mezi sebou a hodně nás! —

O výpadu, který byl na můj poslední dopis učiněn, zmiňuji se naposled — protože jen "ten poslední" propůjčí se k napadání tak špatně maskovanému. Vybrána věc — bod v dopise docela nevinný — snad mnohým lhostejný, ale skrývá se za tím mnoho a mnoho nelásky, obojživelnictví a Sokola nedůstojné msty.

Známe podnět, příčinu ano i cíl — a nazýváme jedno z toho:

"svatá prostota — slepá nenávisť" — Jeden z nejstarších našich členů pravil však: "Kamení hází se jen na ten strom, který nese ovoce" —

Jos. Vlasák, dopisovatel.

Detroit, Mich., 24. května 1923.

Byli jsme svědky velice významné a důležité slavnosti v Detroit dne 13. května t. r. v kterou dobu byl slavnostním způsobem oddán prapor československý a americký Sokolu Detroit, dar to Sokolic Detroit, našich sester. Oddání praporu se stalo slavnostním dějem a zkusím v přítomném mém dopise sdělit hlavní body slavnosti a podati aspoň kratičkou zprávu o našem životě sokolském.

Slavnost odbývána v Čes. Nár. Domě za účasti Sokolstva detroitského a přátel sokolské myšlenky. Návštěva mohla být o moc lepší, nebýt tak krásného počasí, které mnoho Čechů vylákalo ven do přírody užít málo jarního vzduchu.

Obecenstvo s povstáním s míst vyslyšelo americkou a českou hymnu, zahranou k zahájení programu, zatím pak br. Bělohávek, podpředseda, přivítal obecenstvo na této tak významné slavnosti.

Hluboký dojem učinila slavnostní řeč br. Havránka, oblíbeného pracovníka sokolského, který nám připomněl veliký význam praporu amerického a československého se symbolického stanoviště, poukázal na práci vykonanou a pobízel k další, zvětšené práci na poli Sokolstva amerického, ke které práci nás pobízí povinnost k našim praporům.

Krátkou přímlovou sestry Morrey, předsedkyně Sokolek Detroit oddány prapory do ruk br. místostarosty Bělohávky, který srdečnými slovy poděkoval jménem Sokolstva za tak krásný dar Sokolek. Prapory tyto jsou mistrovské dílo pracovních ruk Sokolek a Sokol Detroit je opravdu hrd mít tak drahocenný symbol americko-československé vzájemnosti v rukou. Při zvucích "Kde domov můj" prapory odány do ruk br. praporečnicka, který slavnostními slovy slibuje prapory chránit před všemožným nepřítelem pokud krev sokolská je krvi a pokud páže se může na ochranu zdvihnout.

Při tak krásné slavnosti ani bratrské sbory a jednoty nezapomněly na nás a zástupcové mnohých jednot se činně účastnili oslavování.

Vyslyšeli jsme pozdravy následujících sborů a jednot, respektivně jejich zástupců: Sokolice Detroit, sestra Morrey. Dennice, dámská jednota, pí. Kalinová. Přibyslava, dámská jednota, pí. Bojasová. Rovnoprávnost, pí. Novotná. Mile jsme byli překvapeni návštěvou bratrů Jos. Kočiš, Jos. Bilek, Jos. Drlik, Martin Jurásek, z Toledo, Ohio, od Sokola Moravan, Br. Jos. Kočiš přednesl srdeční pozdrav od bratrů z Toleda k naší slavnosti. Hlučně odměněné zdravice br. Ouřady, Řád Č. S. P. S. Havlíček, br. Bojase, Řád Č. S. P. S. Slovanská Lipa. Opravdovým oduševněním přijata řeč br. Tittle, od Družiny Č. S. Legionářů, který připomněl nám bratry, kteří v světové válce vydobyli svobodu naší drahé vlasti a kteří s nadšením podali životy své v ochraně za prapor náš.

Na památku praporu ozdobeny věnci a stuhami matky praporu, sestry Morrey, též kmotrami praporů, sestra Aismanová, Kovanová, a Dražanová.

Sestra Šumberová, za doprovodu sestry Urbanové, na pianě, velice pochvalně a výstižně zazpívala krásnou píseň sokolskou, "Za svobody praporem . . ." co vyvolalo velice hlučnou pochvalu u obecenstva. Báseň "Váš prapor a můj" přednesená sestrou Urbanovou, vyvolala zaslouženou pochvalu. Podobně též báseň br. Šturmana, "Pod starým praporem," za doprovodu sestry Urbanové na pianě potleskem odměněna.

Na zakličení programu přecvičena prostná družstvem Sokola Detroit, jako též i ukázkové cvičení na bradlech tím samým družstvem. Program zaklíčil br. Bělohávek s poděkováním se obecenstva za návštěvu. Večer se rozvinula upřímná taneční zábava sokolská za hojně účasti mládeže české.

Při této příležitosti chci připomenout, ať je nám náš prapor americký a československý vůdcem při našich dalších pracích, ať nás co nejvíce vybízí k vytrvanlivosti a činnosti, ať je nám vůdcem a řiditelem v našem životě. Věřím, že slova odznělá na slavnosti této nezůstanou pouze slovy, ale se skutečně provedou a přičiněním všech pracovníků našich konečně docílíme naší mety; přivést život český v Detroit na nejvyšší stupeň dokonalosti.

Každý očekává od nás práci, činnost; vpřed proto, a čestně zastáváme místa nám svěřená.

Na zdar!

Pavel Sturman, ml., dopisovatel.

Omaha, Neb., 27. května 1923.

Činnost v naší Župě od té doby, kdy zavítal mezi nás kočující cvičitel, se velice vzpružila, neboť kamkoliv posaváde br. Chmelík zavítal, ukázalo se, že snaha mezi členstvem jest dobrá a že ta zdánlivá liknavost jest příčinou toho, že není zkušených cvičitelů. Následkem velké rozptýlenosti naší župy není možno, aby sbory přišly do bližšího styku, který by vzbuzoval oboplný zájem, a jelikož naše sbory jsou ponejvíce v malých městech a osadách, kde není příliv nových sil a kde těžko je vypěstovati, protože když dorostou, jsou nuceni následkem obmezené příležitosti hledati existenční místo jinde. Tím pak se stává, že zkušené síly ubudou, aniž jest někdo, kdo by je nahradil. Ozývají se nyní hlasy, kde už br. Chmelík působil, že by bylo nejlépe, aby Západní Župa byla rozdělena na okrsky, které by byly pod přímým řízením Výkonného Výboru. Tím by každý okrsek pochopoval potřeby svého okolí a v případě, že by viděli nutnost společného cvičitele, mohli by si učiniti zvláštní daň ve svém okrsku na jeho vydržování. Jestli žádoucí, aby sbory o tom v župě přemýšlely, tak aby v příštím sjezdu se změny učinily, které by byly celku prospěšny a soudě dle náhledu projeveného v Sokolu Americkém, jeví se snaha, by příští sjezd učinil něco více nežli přechtení stanov, změnění jich ohlavení a pak jíti domů.

— Nedávno založený sbor Prague, Neb. se usnesl, že postaví si novou zděnou budovu, která by vyhovovala potřebám tamnějšího okolí. — Taktéž v Abie mají v úmyslu tak činiti a už prý sbírají úpisy mezi členstvem a občanstvo jim vychází ochotně vstříc.

Litujem, že to nemůžem říci, že by v Omaha to tak šlo ku předu, zde navzdor tomu, že každý uznává nutnost nové síně, každý se vytáčí a vymlouvá.

— Ke konci srpna bude se pořádati bazar ve prospěch fondu a tu žádáme bratry, aby každý něco dal a též to obsadil, aby se podnik ten nesetkal s fiaskem.

Okrskové závody státu Nebraska budou odbývány v Dodge, Neb., ve dnech 18.—19. srpna 1923 a soudě dle příprav, tak budou závody nejsilnější za posledních let. Tamnější sbor činí přípravy, aby všechny borce a jiné návštěvníky uspokojil a ujistí je nás, že se tam dobře budeme mít.

S radostí se dozvídáme, že veřejné cvičení v St. Paul se vydařilo a že tamnějšímu sboru dostalo se uznání za práci, kterou vždy konal.

Na zdar!

Jos. Mik.

ZÁPISY A ZPRAVY ČINNOSTI

*Mimořádná schůze Výkon. Výboru Sok. Obce
dne 12. května 1923.*

Přítomni: bratři a sestry: Štěpánková, Šimeček, Dvořák, Košar, Plaček, Kubec, Makyta, Dibelka a br. Jelinek.

Br. starosta vysvětluje účel schůze, jež svolána na žádost Tech. Výboru Svazu Čs. Sok., aby znovu uváženo bylo usnesení schůze předešlé, jelikož doba stanovená na sjezd ku konci srpna předbíhá důležitějšímu sjezdu žup. náčelníků ku konci října t. r.

Náč. Tech. Svazu br. Jelinek na to podává důvody, čistě technické, dle nichž nelze stanovený sjezd župních náčelníků odvolati, připomíná, že dle předběžných zpráv bra. jednatele v. v. počítáno bylo se sjezdem S. O. začátkem listopadu a dle toho položen sjezd žup. náčelníků před sjezd náš. Přimlouval se jménem Tech. Výboru, aby oba sjezdy byly spojeny v jedno období, ježto Župa Střední hodlá pořádat pro delegáty tělocvičnou akademii, což v době prázdnin nebylo by možným.

Sjezd žup. náčelníků nelze konati dříve, ježto předléhá dle programu vytčeného spousta práce (župní kursy, úprava závod. řádu, společných cviků, závodních sestav, pro něž soutěž končí 15. srpnem a nezbylo by tudíž času k jich procvičování).

Na to zahájena živá debata, v níž probírány všechny výhody a nevýhody pro odložení sjezdu S. O., až konečně vzhledem k tomu, že bude nutno na našem sjezdu upravit stanov. S. O. v soulase se stanovami a řády Tech. Výboru Svazu Čs. S. sjezdem župních náčelníků doporučené, dán návrh na znovuvážení určité doby sjezdu S. O.

Přijato určité zahájení II. valného sjezdu S. O. na den 29. října.

Ku konci podává br. Jelinek zprávu z Tech. Výboru za poslední měsíc, jež s povděkem přijata.

*Řádná schůze Výkon. Výboru Sok. Obce v Americe
dne 28. května 1923.*

Přítomni bratři a sestry: Šimeček, Košar, Brichtová, Kubičková, Kostlán, Kubec, Dr. Mueller, Dobiášová, Čermák, Doležal, Plaček, Prechalová, Makyta, Omlu. D. F. Novák.

Dopisy: Župa Střední oznamuje, že přijala na vědomí přidělení jednoty v Cedar Rapids do svazu a k uvedení delegován starosta br. Dr. Ant. Mueller, případně jeho náměstek br. Továrek. Současně upozorňuje, že přihláška jednoty Cedar Rapids měla býti dle čl. 4. lit. 3) podána župě k projednávání, prv než předložena Výk. Výboru ku schválení. Stanovisko Župy uznáno za správné, ale vzhledem k tomu, že jednalo se o znovupřijetí staré jednoty, upuštěno výmínečně od této formality a jednota k výslovnému přání svému přidělena k Župě Střední. Pozvání ku župnímu veřejnému cvičení přijato.

Pražská Těl. Jednota Sokol zaslala zvláštní výtisk památníku, vydaného k uctění nesmrtelné památky zakladatele Sokolstva Jindř. Fiegnera, jako projev bratrské lásky a oddanosti. Přijato s povděkem a uloženo do archivu.

Těl. Jed. Sokol v Cedar Rapids, Iowa, zve ku slavnosti 50tiletého trvání ve dnech 23. a 24. června. Se-

stra Mil. Prechalová pověřena ku zastupování Výk. Výboru.

T. J. Sokol Scio, Oregon, oznamuje, že nářadí z Antigo, Wis. obdrželi v plném pořádku a zároveň se seznamem všeho nářadí přikládají účet za dovoz v obnosu \$63.24 s tou žádostí, jelikož jednota jest ve finanční tísní, aby Výk. Výbor jako zálohu na nářadí, dovozní vyrovnal. Žádosti vyhověno a jednatel zašle na žádaný obnos notu, jednota pak v Antigo bude upozorněna, aby zbytek svého jmění zaslala k rukoum Výk. Výboru.

K dopisu jednoty detroitské v záležitosti bra. F. Jiráka usneseno trvati na oznámeném rozhodnutí Výk. Výboru, neb jinak záležitost předá se sjezdu příštím k vyšetření.

Jed. Dívek a Pani v Long Island City oznamuje své vystoupení ze Sok. Obce, aniž by udala příčinu tak vážného kroku. Ježto jednota hodlá vyrovnati své povinnosti, usneseno žádosti její vyhověti.

V záležitosti bra. Boh. Hnízda a Mart. Pekárka z jed. v Portland bude požádána Župa Pacifická o neodkladné vysvětlení poměrů jednoty oné, ježto se zdá, že tam vládnou poměry čistě osobní, jež neslouží nijak ku cti jména sokolského.

Jed. Sokol Oak Park se upozorní, že dluh její na notu se datuje již od žádosti za její prodloužení na sjezdu baltimorském bývalé Nár. Jednoty Sok. a na sjezdu Sok. Obce v Clevelandu 1918.

V záležitosti bra. V. Blatného a V. Kozy z Jed. Bruno, Neb. vyčká se vyšetření výboru Župy Západní. K dotazu jednoty St. Paul, Minn. poukáže jednatel na stanov. S. O., v nichž nejsou žádná zvláštní práva a výhody vyhrazeny pro záslužné členy jednot Sok. Obce a že povinné poplatky k Obci platí jednoty za každého člena bez rozdílu. V otázce této musí určité stanovisko zaujmouti příští sjezd, aby nestávalo nedorozumění u výkladu domnělých výhod záslužných členů jednot.

Vůči různým žádostem na podporu podniků ve staré vlasti bylo již před časem stanovisko Výk. Výboru uveřejněno v Sok. Amer. a pokud se týče sbírek na podniky našich jednot, upozorňují se jednoty, aby předem si vyžádaly schválení Výkon. Výboru. Žádost o pomoc 4 bratřím z Československa, kteří přítomně octlí se na Kubě v bědném postavení, uveřejni se v Orgánu, by bratři a sestry dobrovolně přispěli na jich záchranu.

Účty povoleny k vyplacení: Nár. Tiskárně za tisk a dopravu Sok. Amer. \$370.38, předplatné za r. 1923 Czechoslovak Review \$2.00, Fr. Erben, za 50 Těl. novinky Karlinské řada II. 750 čk.

Zprávy: Přijata písemná zpráva náč. Tech. Výboru Svazu Čs. S. a návrh kočov.-cvičitele bra. St. Matosky odkáže se Ú. Vzděl. Odboru, aby jej od všech odborů vzděl. v jednotách vymáhal.

Ústř. Vzděl. Odbor referuje o přípravné práci ku změnám našich stanov. Ku konci schváleno svolání ku příštím sjezdu, jež uveřejněno bude v Orgánu a zároveň zasláno všem jednotám.

Pořádání sjezdu odkáže se výboru Župy Střední, který svolá zástupce všech jednot chicagských, aby zvolili sjezdový výbor.

Příjem v květnu 1923:

Jed. Sokolek Chicago, přisp. za I. čtvrtletí...	28.80
Sbor Plzeňských Sokolic, přisp. za I. čtvrtl...	27.90
Sokol Kar. Jonáš, Cicero, splacená půjčka na notu	200.00
Sokol Chicago, přisp. za I. čtvrtl.	172.10
Jed. Sokolic Los Angeles, Cal., přisp. za I. čtvrtletí	5.60
Sokol Berwyn, Ill., přisp. za I. čtvrtl.	52.20
Fr. Stuchlík, New York, předpl. na S. A.	1.00
Sok. Owatonna, Minn., přisp. za III. a IV. čtvrtletí	22.00
Sok. Mladočech, Racine, Wis., přisp. za I. čtvrtletí	31.20
Sok. Town of Lake, přisp. I. čtvrtl. \$87.90, f. sjezd. \$5.40, celkem	93.30
Sok. Moravan, Toledo, O., přisp. za IV. a I. čtvrtletí \$26.50, na fond sjezd. \$6.60, celkem	33.10
Jed. Dívek a Pani Milwaukee, Wis., přisp. za I. čtvrtletí \$22.40, na fond sjezd. \$42.18, celkem	64.58
Baltimorská Jed. Sokolic, přisp. za I. čtvrtletí K. Jadrniček, Cedar Rapids, za červ. brožury anglické	10.20
J. E. Vrla, Ennis, Texas, předpl. na S. A.	7.50
Sok. Fugner, So. Chicago, za IV. čtvrtletí \$11.60, na fond sjezd. \$2.90, celkem	1.00
Sokol Newark, N. J., přisp. za I. čtvrtletí	14.50
Jar. Jelinek, Jul. Groh, M. Prchalová, za Erbenovy Těl. Karlin novinky II.	16.00
Sokolky Libuše, Crete, Neb. přisp. za I. čtvrtl. Čes. Amer. Sokol, Chicago, přisp. za I. čtvrtl. Sokol Slávský, Chicago, přisp. za I. čtvrtl.	1.50
Jed. Sokolic, Detroit, Mich. přisp. za I. čtvrtl. Sokol St. Paul, Minn., přisp. I. čtvrtl. \$46.90, na fond sjezd. \$11.60, celkem	8.80
Sokol Portland, Ore., přisp. za I. čtvrtl.	20.40
Sokol Schuyler, Neb., přisp. za I. čtvrtl.	83.10
žen. Odb. Sok. Town of Lake, přisp. za I. čtvrtletí	5.90
Sb. Dívek a Pani, Long Island City, přisp. za I. čtvrtletí \$2.90, na výměnu čeku 10c, na fond sjezd. \$2.90, celkem	58.50
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za I. čtvrtl.	14.50
Sokolice Slávské, Chicago, přisp. za I. čtvrtl. Sokol New York, přisp. za I. čtvrtl. \$237.30, na fond sjezd. \$57.30, celkem	26.40
Sokol Cleveland, přisp. za I. čtvrtl. \$53.17, na fond sjezd. \$30.70, celkem	33.30
Sokol Čechie, Chicago, přisp. za I. čtvrtletí.	5.90
Sokol Oklahoma City, Okla, přisp. za I. čtvrtletí	15.60
	12.00
	294.60
	83.87
	38.20
	7.60
Celkem	\$1,491.15

Vydání v květnu 1923:

Čís. čeku:	
395—Jos. Paskovský, za vystavení judg. notes-	1.50
396—Tech. Výbor Svazu Čs. S. čl. daň za II. čtvrtletí 1923	927.20
397—Služné jednatele Výk. Výb.	125.00
398—Lawndale State Bank 750 čk. Fr. Erbenovi	22.28
399—Jar. Košar, za redakci S. Amer.	50.00
400—Red. Sok. Chicago, nájem z úřadovny	20.00
401—Poštov. výlohy a potřeby pro úřadovnu	5.05
402—Sok. Scio, Ore., za dopravu náradí z Antigo	63.24

403—The Czechoslovak Review, předpl. za r. 1923	2.00
404—Nár. Tiskárna za tisk a dopr. Sok. A.	370.38

\$1,586.65

Bance za výměnu čeků 38

Vydání celkem \$1,587.03

Přehled:

Hotovost z minule: \$12,156.88

Příjem v květnu: 1,491.15

Nezanesený úrok z banky: 19.67

\$13,667.70

Vydání v květnu: 1,587.03

Zbývá hotovost pokladni: \$12,080.67

Zápis o řádné schůzi Ústředního Vzdělávacího Odboru S. O. v A., konané dne 1. května, 1923.

Přítomni bři. Horlivý. Košar, Dr. Mueller, Prechal, Raisler a Šimeček. Omluvil se br. Černý.

Zápis o schůzi minulé po přečtení schválen.

Výkonný Výbor Obce na naši žádost, by protestoval u vydavatelstva "Věku Rozumu" proti doporučování Zumanovy "Osvobozenécké legendy" odpovídá, že nemožno mu kontrolovati tendenci časopisu organisace, jejíž není členem a ponechává Vzdělávacímu Odboru, by co v jeho moci vykonal. Usneseno uveřejniti prohlášení v "Sokole Americkém".

Zahájení sjezdu Obce oddáleno na den 29. října a zbývá tedy dosti času řádně se připravit.

Usneseno žádati na sjezdu, by Vzděl. Odbor měl právo vyslati vzdělavatele a organisatora po jednotách, kdy potřebu toho uzná a aby byl mu přirčen dostatečný důchod, by mohl výlohy s tím spojené hraditi.

Uznáno, že nutno bude sjezdu znovu prohlásiti zásady Obce naší — uznáno, že nutny budou některé změny a doplňky, o kterých dlouho rokováno — a které v příštích schůzích budou stilizovány a pak sjezdu navrhnuty.

Zápisnica Tech. Výboru Svazu Českoslov. Sokolstva zo dňa 22. apríla 1923.

Přítomni boli nasledovní: ses. Zárobská, Prchalová a Danková; br. Jelinek, Kostlán, Košar, Guča a Jakab.

Zápisnica z predošlej schôdze bola schválená v plnom znení.

Zpráva náčelníka zneje nasledovne: Došiel pozdravný dopis o dČs. O. S. z Prahy. — Župa Východni porida osemenný kurz. — Cvičitel' Svazu br. Matoška žiada, aby jeho pobyt v župe Východni bol predĺžený, aby mohol vyučovať na kurze tejže žup. — Župa Záp. obošle 8denný kurz župy Stredni. — Cvičitelia posielajú svoje zprávy, ktoré sú priaznivejšie. Cvičiteľom byly zaslané pokyny. — Župa Pacifická podáva zprávu o činnosti. — Zaslaná bola žiadosť Amer. Odboru Č. O. S. v Prahe o doposlanie niektorých pomôciek. — Č. O. S. v Prahe bola požiadaná o urýchlenie zásielky objednaných kníh. — Br. Vacek v Dodge, Neb., zasíela cvičenie s obručami. — Sbory žiadajú o zaslanie príručiek a príležitostných cvičení. — Vyriadené bolo celá rada korešpondencie.

Zpráva tajemníka. — Vyřídil viacere korešpondencie a zadovážil informácie ohľadom pristúpenia Svazu do Athletic Amateur Federation.

Zpráva pokladníka bola schválená a zároveň usneseno, aby zprávy pokladníka uverejňované boli štvrt' ročne.

Zpráva knihovníka bola prijatá.

Ohľadom príspevku do príručky, ktorú vydá A. A. F., na odporúčanie brata Čermáka bolo usneseno, aby bol vybraný článok z knižočky, ktorú vydala župa Strední v anglickej reči.

Bol čítaný dopis o dbr. Drasala, ktorý sa primlúva za prispievanie do nášho spoločného časopisu anglickými článkami. Usneseno, aby v budúcnosti, dľa možnosti sa tak konalo.

Brat tajomník predložil dopis a stanovy doposlané Ath. Amer. Federation. Bol zvolený výbor na preskúmanie doposlaných stanov a usneseno, aby po dobrozdaniu výboru, bola poslaná formálna prihláška o členstvo Athletic Amateur Federation.

Br. pokladník upozorňuje, že v posledne uverejnenej finančnej zpráve v Sokole Americkom, vyskytla sa chyba v položkách a žiada, aby toto bolo opravené. Prijato.

Výbor na vypracovanie závodného riadu oznamuje, že riad je už vypracovaný a bude predložený ku schváleniu.

Referát sestry Prchalovej menom ženskej komisie, schválený.

Brat Jelínek predložil prepracovaný poriadok budúceho sjazdu župných náčelníkov, ktorý po krátkom uvažovaní bol prijatý.

Budúci náš slet a závody. — Na dotazy zaslané br. župným náčelníkom, prišlo niekoľko návrhov na dni vydržiavania sletu, a síce väčšina je za to, aby slet bol odbyvaný v dňoch koncom mesiaca júna. Po dôkladnom uvážení, bolo usneseno slet odbyvať v dňoch 28., 29., 30. júna a 1. júla. Závody rozdelené budú nasledovne: Závody žien, závody mužov na náradí a atletika, závody mužov v atletike a závody mužov o prebor.

Na budúcej schôdzi sa má detailne jednat' o budúcom slete, o sjazde žup. náčelníkov a o ženskom cvičiacom úbore. — Na zdar!

J. Jakab, taj.

ZE ŽUPY STREDNÍ.

Zápis čís. 83.

sepsaný o výroční schůzi zástupců jednot, konané v pondělí, dne 21. května 1923.

Přítomni bratři a sestry z 18 jednot, nezastoupeny a neomluveny Sokol Čechie, a Berwyn a Sokolice Slávské a Rozvoj.

Po uvítání přítomných br. starostou Dr. Ant. Muellerem přikročeno k projednávání pořadu schůze a přečten nejprve zápis o plenární schůzi, konané dne 20. listopadu 1922 a vzat k vědomostem.

Na to přednesena zpráva br. jednatele za uplynulý rok a jednohlasně schválena.

Zpráva br. účetního vykazuje na příjmu \$5,557.99 na vydání \$1,122.36 zůstává hotovost v pokladně pro rok 1923 \$4,435.63. Zpráva br. Klause co pokladníka shoduje se úplně se zprávou účetní. Po sdělení, že knihy byly účetním výborem prozkoumány a v pořádku shledány, byly obě zprávy schváleny.

Ježto býv. náč. br. Brouk nebyl přítomen, má se jeho zpráva přednésti ve schůzi příští. Místo toho

přednesl nynější náč. br. Jarka Jelínek zprávu o tom, co v záležitostech techn. bylo vykonáno za prvé čtyři měsíce roku letošního.

Br. Továrek sděluje dosavadní výsledek jednání s Velkořádem Státu ILLINOIS ČSPS. ve příčině pozemku pro letní tábořiště; ježto však toto sdělení v některých bodech nesrovnává se se sdělením br. Makyty, usneseno po návrhu br. Cipry vyčkati úředního sdělení od dotčeného Velkořádu.

Volné návrhy a běžné záležitosti. Župní výbor dle svého usnesení činí návrh, aby článek stanov, týkající se voleb do Župy byl pozměněn v tom smyslu, by volby předsednictva a činovníků prováděny byly v plenární schůzi zástupců. Po delším o návrhu tomto usneseno zvoliti výbor, jenž by stylisací dotýčených článků upravil a ve schůzi pak ku schválení přednesl. Do výboru toho zvoleni bři Makyta, Fr. Černý, Cipra, Houser, Frauknecht a sestry Radvanovská a Lorenková.

Přečten dopis Státního Svazu Svobodomyslných ze dne 15. ledna ve příčině vstupu Župy Střední do Svazu. Dopis ten byl již čten ve schůzi župního výboru, dne 15. ledna a rozhodnutí schůzi plenární. Usneseno se záležitostí touto sečkati, až jaké stanovisko zaujme Valný Sjezd Sokolský, jenž na den 29. října svolán jest.

V. V. S. O. dopisem oznamuje, že do naší Župy přidělil hlásící se Jednotu v Cedar Rapids, Ia. Sdělení toto vzato k vědomosti s tím ohražením, že postup v přijmuti této Jednoty nebyl správným, ježto dle čl. 4., stanov ad c, d, žádost o přijetí musí býti podána Župě a podepsána nejméně 15 členy se současným složením \$5.— zápisného, což však se nestalo. Pisemní ohražení zašle se V. V. S. O. a usnesení, že se tak státi má, stalo se všemi hlasy 51 přítomných zástupců. Současně usneseno, aby Župu při uvádění zastupoval br. starosta.

Amer. Nár. Sdr. Čechoslováků žádá, by jako roku lonského opětne i letos společně pořádána byla Národní Pout' dne 19. srpna, při čemž připadla by nám polovina čistého zisku. Usneseno nabídku přijmouti a do přípravného výboru zvoleni bři. Továrek a Hanzlík a ses. Prokšová a Radvanovská.

Ohledně cen pro závodníky usneseno dáti Techn. Výboru na vůli, by sám ve věci té rozhodl.

O veřejném cvičení, dne 3. června v Plzenském Parku promluví br. starosta.

Br. náč. sděluje, že dle usnesení techn. výboru k veřejnému cvičení Sokola v Milwaukee, Wis. dne 17. června vyšle se družstvo žen a mužů. Usneseno platiti jim jízdné.

Znovu jednáno o příspěvku bratřím a sestrám účastnivším se letního kursu v táboře. Usneseno přispěti obnosem ne výše jak \$750.—, jednoty však mají také bratřím či sestrám, jež z jich jednoty se kursu účastní, nějaký příspěvek povolit, ježto obnos \$15.— jimž přispěje Župa pro osobu nestačí.

U příležitosti Sokolského Sjezdu má býti uspořádána Sokolská Akademie pod protektorátem Župy. Zvolen přípravný výbor: br. Raisler, Houkal a Rychtařík a ses. Hamousová a Raková.

Ježto členové Techn. Výb. nemohou navštěvovati v pondělí, činí br. náč. návrh, aby svolána byla společná schůze na středu druhou v měsíci aneb, aby schůze župní byly přeloženy na týž den. Usneseno konati schůze druhou středu v měsíci a má v nich každý zástupce míti právo rokovací i hlasovací.

Ohledně toho, jak naložiti s pokladniční hotovostí usneseno posečkati ještě měsíc.

Zástupce Sokola Rozvoj sděluje, že se v Irving Parku zakládá Tělocvičný klub, jenž hledá členy i v řadách sokolských a svolává schůzi na den 11. května. Usneseno do schůze té vyslati zástupce.

Přijata osobní záruka br. Klause na \$1000.— podepsaná br. Václ. Houserem a Vinc. Klausem.

Schváleny účty: R. Mejdrieh za tisk \$7.— a br. Jul. Groh \$2.59 za poštovné a drobnosti. Hotovost v pokladně dnešního dne \$4,747.03.

Tím schůze skončena. Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

Zápis ze schůze Techn. Odboru Župy Severovýchodní odbývané dne 25. května za přítomnosti zástupců všech místních jednot. Schůze zahájena br. náč. Přechem. Protokol ze schůze minulě schválen jak čten.

Dopisy: Jednota J. A. Komenský oznamuje na vybidnutí, že 3 zástupci jednoty oné pilně navštěvovat budou schůze Tech. Odboru. Vzato na vědomí.

Br. Karel Malik z Chicaga oznamuje zaslání obdáných devíti cen pro jednotlivce a přikládá účet.

Z přinesených pohárů br. Hoyerem vybrán jeden vhodný pro putovní cenu župní vyššího odd. Účty za ceny jednotlivců a pohár předloženy budou župnímu Správnímu výboru k vyplacení.

Dopis od Deylova ústavu pro slepé z Prahy oložen.

Br. Havránek, župní cvičitel nemohl se účastniti schůze, poněvadž odcestoval do Washingtonu a zaslal tedy Techn. Odboru písemnou zprávu o své činnosti v měsíci květnu. Zpráva přijata.

Zdejší Sdružení Českých Svobodomyšlných Škol žádá o vystoupení našeho žactva při Dětském dnu v České Sini Sokol na Clark Ave. dne 24. června. Rozhodnuto žádosti nevyhovět, poněvadž by se cvičila prostná právě týden před župním sletem.

Zprávy z jednot:

Sokol Cleveland vyšle na závody: 2 družstva dorostenců, 2 dorostenek, 2 sester, 1 vyššího odd. mužů a 3 jednotlivce nižšího odd. Žactvo pilně cvičí.

Nová Vlast připravuje: 1 družstvo vyššího odd. mužů, 1 nižšího odd., 1 dorostenců, 1 dorostenek, 1 žen. Čech Havlíček: 1 družstvo vyššího odd., 1 nižšího odd., 1 dorostenců.

J. A. Komenský: 1 nižšího odd., 2 jednotlivci vyššího odd., 1 dorostenců, 1 dorostenek, 1 žen. Cvičí 35 žáků a 30 žaček.

Slovenský Sokol vyšle 1 družstvo nižšího odd. Připravuje 20 žáků a 16 žaček pro župní slet.

Jmenování soudci od jednot:

Cleveland: Br. Jilek, Doubek, Všetečka, Maxa, Pánka. Nová Vlast: Bři. Bílý, Řehula, Kolářský, Kolář.

Čech-Havlíček zvolí do příští schůze.

Komenský: Bři. Andrš, Čech, Štěpnička.

Slovenský Sokol: bři. Chelečiny, Kopčok.

Příští schůze konána bude v sobotu 9. června.

Pro závod a slet stanoveny následující stejné úborry: dorostenci: bílé krátké kalhoty se sokolskými pásy a košíčky bez lemování — nízké černé boty cvičící.

Žáci: bílé košile, modré kalhoty, červené vázanky, černé boty — bez čepic.

Muži: pravidelný cvičící úbor se sokolskou čapkou.

Na závod v atletice dovoleno jest družstvům převléci se do jiných, pro celé družstvo stejných, úborů.

Pro nacvičování závodníků učiněny následující dodatky a opravy: Výkony vylosovány budou na každý druh nářadí zvlášť. Volné výkony odpadají, rovněž i 100 yardový běh pro vyšší odd. pro nevhodné místo. Kůň na šíř bude bodován na obě strany dohromady. Vrh kouli pravou a levou rukou, průměr bodován. Při skoku vysokém dovoleno provádět skok ze předu nebo ze strany.

Společné zkoušky všechny u Sokola Nová Vlast: žáci: 16. června v sobotu odpo. 3 hod. dorost: 17. června v neděli dopol. v 9 hod. členstvo: 24. června v 9 hod. dopol. Přítomni budou i soudci.

Br. náčelník žádá o vypracování seznamů závodníků do příští schůze, jakož i zvolení všech soudců a tím schůzi končí.

N zdar!

Frank Hoyer, jednatel.

Zápis ze schůze cvičitelského odb. žen župy Severovýchodní, konané dne 29. května 1923.

Cleveland, O., 3. června 1923.

Schůzi zahájila sestra Krawcová za přítomnosti sester: Rezacové, Vazačové, Mazané, Kozderové, Kleinhamplové, Hrachové, Zemanové, Jaburkové, Chaloupkové, Lacinové a br. Havránka.

Čten dopis od náčelnice župy Střední. Tato žádá ses. Krawcovou, by účastnila se jejich župního vystoupení dne 3. června. Sestra nemůže být přítomna neb 2. června bude vystupovat župa naše v parku Rockefellera s cvičením prostných kde je nutně třeba její přítomnosti.

Zprávy z jednot: Sokol Cleveland: Sestry pilně nacvičují závodní cviky; sester přibýlo na závody, vyšlou 2 družstva žen a 2 dorostenek.

Sok. Čech-Havlíček: I zde se pilně za slušného počtu cvičících. Vyšlou 2 osmičlenná družstva žen a 2 dorostenek.

Sokol Komenský: Místonáčelník předkládá zprávu za 3 měsíce. Průměrná návštěva pěkná. Vyšlou 2 družstva žen — 2 dorostenek.

Nová Vlast: Cvičí se pravidelně za poměrně malé návštěvy cvičících. Vyšlou 1 družstvo žen a 1 dorostenek.

Dále jednáno ohledně závodů.

Br. Havránek vysvětluje sestrám postup závodů, takže na I. cenu musí závodnice docílit nejméně 80 proc. z prov. cviku na II. 75 proc. a na II. 70 proc z bodů.

Bližší oznámení bude sestrami v schůzi soudců 9. června. Zkoušky budou odbývány:

Žactva 16. června ve 3 h. odpo. na záp. straně

(Nová Vlast.)

Dorost. 17. června v 9 h. dopol. na záp. straně

Členstva 24. června v 9 h. dopol. na záp. straně.

Všichni cvičící na svá místa.

Cvičební úbor na závody musí být dle předpisů.

Tímto schůze skončena.

Zdar!

M. Chaloupková.

Žádná moc zevní, žádná síla hmotná a surová o sobě nezničí národy. Život národů, pokud na výsluní pravdy, dobra a pokroku obecného se vyvinuje, je v srovnání tomto nezranitelný jako paprsek sluneční a nepřemohou a nezahubí jej nižší moci temnosti, lež neb násilí proti němu vyslané. — (Tyrš: Náš úkol, směr a cíl 1871.)

Národové čím menší jsou, tím větší činnost vyvinouti musí, aby i při skromnějším počtu svém platnými a závažnými členy lidstva byli a zůstali. — (Tyrš: Náš úkol, směr a cíl 1871.)

TECHNICKÁ HLÍDKA

Cvičení s kuželi.

*Určeno pro ženy a dorostenky pro Slet Župy Východní.
Sestavil Ferd. Marlynny.*

Hudba valčíková.

Při nástupu na cvičiště cvičenky mají kužele zápažmo dovnitř. Těla kuželů jsou mezi pažema a boky.

Základní postavení: Stoj spatný, skrčit paže připažmo, kužele vztyčené.

Cvičení složeno ve třech oddílech, každý oddíl rozdělen na tři části A, B, C. Prvá část — A — provádí se v každém oddílu na prvních 16 taktů a po provedení části B a C opakuje se část A — zase 16 taktů.

V prvním oddílu část — B — provedena jest na 8 taktů v pravo, což činí 16 taktů.

Část — C — jest provedena v tom samém čase.

V druhém oddílu část B a C provádíme pouze v pravo, jelikož zde cvičíme z místa a v 16 taktech jsme na svých původních místech.

V třetím oddílu cvičíme část — B — pouze v pravo na 16 taktů. Část — C — v pravo 8 taktů a v levo 8 taktů.

Každý oddíl proveden na 64 taktů a jest cvičen dvakrát, což činí dohromady 128 taktů. Na počátku před každým oddílem je 8 taktů předehra.

ODDÍL I.

Část — A — 16 taktů, každý pohyb na jeden takt.

I. takt 1-2-3. Velké čelné kruhy v předu zevnitř — stoj spatný.

II. takt v-2-3. Velké čelné kruhy v předu zevnitř — stoj spatný.

III. takt 1-2-3. Čelné kruhy v předu zevnitř vzpažmo (hmat dlanní) — stoj spatný.

IV. takt 1-2-3. Čelné kruhy zevnitř až do upažení — stoj úkročný v pravo.

V. takt 1-2-3. Pravá kmihem do předpažení na levo, levá výdrž v upažení — stoj skřížný v pravo v před.

VI. takt 1-2-3. Celý obrat na levo na čelem v zad do stoje spatného. Velké čelné kruhy na levo, pohyb paží nahoru, spojitě s obratem.

VII. takt 1-2-3. Pravou velký švih do upažení, levá po vykonaném kruhu doby VI. zůstává v upažení — (přejde ze vzpažení do upažení) výdrž ve stoji spatném (jsme obráceny čelem v zad).

VIII. takt 1-2-3. Výdrž.

IX. takt 1-2-3. Velké, čelné kruhy v předu zevnitř — stoj spatný.

X. takt 1-2-3. Velké, čelné kruhy v předu zevnitř do vzpažení — stoj spatný.

XI. takt 1-2-3. Malé čelné kruhy v předu vzpažmo zevnitř — stoj spatný.

XII. takt 1-2-3. Pravá velký švih do předpažení na levo, levá ze vzpažení přejde do upažení — stoj skřížný v pravo v před.

XIII. takt 1-2-3. Celý obrat na levo na zad na čelem v před — pohybem nahoru pravá vykonává kruh do upažení — levá po obratu ze vzpažení přejde do upažení.

XIV. takt v-2-3. Malé kruhy úpažmo v zadu za rukama zevnitř — stoj spatný.

XV. takt 1-2-3. Velké švihy zevnitř do vzpažení — stoj spatný.

XVI. takt 1-2-3. Skrčit paže připažmo — kužele vztyčené.

Část B.

I. takt 1-2. Stoj úkročný v pravo, stoj skřížný v levo v zad dovnitř, podřep. Pravá paže obloukem dolů před tělem, pohyb kužele na levo, skrčit vzpažmo kužel vodorovně nad hlavou, hled vzhůru, levá paže zápažmo dovnitř. Pohyb paže vykonáme na 1. a 2. notu taktu.

3. Výdrž.

II. takt 1-2-3. Výdrž.

III. takt 1-2. Stoj úkročný v levo, stoj skřížný v pravo v před, švihem dolů zevnitř předpažit na levo dolů dovnitř.

3. Výdrž.

IV. takt 1-2-3. Výdrž.

V. takt 1-2-3. Stoj úkročný v pravo, odrazem levé úkrok v pravo (levá odrazí pravou, při čemž přijde do stoje únožného na místo, kde pravá noha stála, pohyb vykoná se poskokem), kmihem na pravo upažit v pravo, kužel v prodloužení paží. 2-3. Výdrž.

VII. takt 1-2-3. Valčíkový krok poskočný v levo stranou, kmihem dolů předpažit na levo dolů dovnitř. (Při ukončení kroku dostoupíme na nohu levou).

VIII. takt 1. Paže skrčit zápažmo, přinožit pravou, stoj spatný.

2-3. Výdrž.

IX. takt. Opakovat v levo.

Část C.

I. takt 1. Výpad v pravo stranou, pohybem kužele na pravo dolů odpažit na levo (levá odpažená, pravá připažená v před dovnitř).

II. takt 1-2-3. Výdrž celý takt.

III. a IV. takt 1-2-3-4-5-6. Výdrž ve výpadu na celé dva takty. Pravá obloukem na pravo vzhůru vzpažit zevnitř (pohyb paže zvolna celé dva takty).

V. takt 1. Půlobrat v pravo, poklek v levo, zapažit dovnitř.

VI. *takt 1-2-3.* Výdrž celý takt.

VII. *takt 1.* Vztyk zanožit v levo, odpažit, mírný předhyb. 2-3 Výdrž.

VIII. *takt 1-2-3.* S půlobratem v levo kužele připažmo vztyčené (při obratu levá přejde do stoje a pravá k ní se přisune). Kužele kmihem na levo vztyčíme.

Opakovat v levo.

O D D Í L II.

Část A.

I. *takt 1-2-3.* Velké čelné kruhy na pravo — stoj spatný.

II. *takt 1-2-3.* Velké čelné kruhy na pravo — stoj spatný.

III. *takt 1-2-3.* Malé čelné kruhy za ramenem na pravo — stoj úkročný v pravo.

IV. *takt 1-2-3.* Velké čelné švihy dolů na levo do předpažení spojitě s půlobratem v levo do stoje zánožného v pravo.

V. *takt 1-2-3.* Malé bočné kruhy napřed vně rukou (paže pokrčené) výdrž ve stoji zánožném.

VI. *takt 1-2-3.* Malé bočné kruhy vně rukou, výdrž ve stoji zánožném.

VII. *takt 1-2-3.* Bočné kmihy dolů do upažení — stoj úkročný v pravo (paže se pohybují dolů na zad do připažení a upažení).

VIII. *takt 1-2-3.* Výdrž celý takt.

IX. *takt 1-2-3.* Pravá kmihem dolů s půlobratem v levo předpažit, stoj zánožný v pravo.

X. *takt 1-2-3.* Malé bočné kruhy napřed vně rukou, výdrž ve stoji zánožném.

XI. *takt 1-2-3.* Malé bočné kruhy napřed vně rukou, výdrž ve stoji zánožném.

XII. *takt 1-2-3.* Bočné kmihy dolů do upažení — stoj úkročný v pravo.

XIII. *takt 1-2-3.* Pravá kmihem dolů do předpažení na levo spojitě stoj křížný v pravo v před, dovnitř.

XIV. *takt 1-2-3.* Celý obrat na levo na zad, spojitě s obratem (oba kužele pohybují se směrem nahoru do vzpažení) a velké kruhy čelné na levo — stoj spatný.

XV. *takt 1-2-3.* Velké kruhy na levo do vzpažení.

XVI. *takt 1-2-3.* Skrčit paže připažmo — kužele vztyčené.

Část B.

I. *takt 1-2-3.* Valčíkový krok na místě v pravo (komíhání kuželi v stejnojmennou stranu do předpažení na pravo dolů).

II. *takt 1-2-3.* Opakovat v levo.

III. *takt 1-2-3.* Opakovat v pravo.

IV. *takt 1-2-3.* Opakovat v levo — kužele převrátit na předloktí, paže na prsou složené pravá přes levou.

V. *takt 1-2-3.* Poskočný valčíkový krok v pravo v před.

VI. *takt 1-2-3.* Levá stoj předkročný, pravá zanožit, do stoje na levou přejdeme s poskokem na místě, kužele kmihem zevnitř; odpažit.

VII. *takt 1-2-3.* Stoj skřížný v pravo v před, dovnitř celý obrat na levo na čelem v zad, kužele na prsou složené.

VIII. *takt 1-2-3.* Výdrž.

Od IX. taktu do XVI. Opakovat cvičení na čelem v před do základního postavení.

Část C.

I. *takt 1-2-3.* Švihem dovnitř, skrčit paže úpažmo, kužele na ramena.

II. *takt 1-2-3.* Celý takt výdrž.

III. *takt 1-2-3.* Tři kroky v před, levou, pravou, levou.

IV. *takt 1.* Stoj výkročný v pravo v před, vzpažit zevnitř (kužele v prodloužení paží).

2-3. Výdrž.

V. *takt 1-2-3.* Stoj zánožný, v pravo mírný předklon, hled ku předu, odpažit švihem dovnitř (kužele pohybují se směrem vzhůru).

VI. *takt 1-2-3.* Výdrž celý takt.

VII. *takt 1-2-3.* Stoj předkročný v pravo předpažit dovnitř, pravá nad levou (kužele v prodloužení paží).

VIII. *takt 1-2-3.* Výdrž celý takt.

IX. *takt 1-2-3.* Stoj spatný přisunem pravé, bočnými kmihy dolů upažit, kužele převrátit na předloktí.

X. *takt 1-2-3.* Celý takt výdrž.

XI. *takt 1-2-3.* Tři kroky na zad v levo, v pravo, v levo, výdrž v upažení.

XII. *takt 1-2-3.* Přisunem pravé stoj spatný, švihem dolů zevnitř, vzpažit zevnitř.

XIII. *takt 1-2-3.* Skrčit vzpažmo, kužele skřížené za hlavu, stoj zákročný, v pravo záklon.

XIV. *takt 1-2-3.* Celý takt výdrž.

XV. *takt 1-2-3.* Vzpřím kmihy zevnitř, kužele připažmo vztyčené, přisunem pravou, stoj spatný.

XVI. *takt 1-2-3.* Výdrž celý takt.

O D D Í L III.

Část A.

I. *takt 1-2-3.* Velké čelné kruhy v předu dovnitř, stoj spatný.

II. *takt 1-2-3.* Velké čelné kruhy v předu dovnitř, stoj spatný.

III. *takt 1-2-3.* Malé kruhy dovnitř za hlavu, stoj spatný.

IV. *takt 1-2-3.* Velké čelné švihy dovnitř do upažení, stoj zánožný, v pravo.

V. 1. Kužele převrátit na předloktí.

2-3. Výdrž.

VI. *takt 1-2-3.* Velké čelné švihy zevnitř do vzpažení, poklek v pravo (poklek vykonáme v době, kdy paže jdou z připažení do vzpažení, aby provedení kruhu poklek nepřekážel).

VII. *takt 1-2-3.* Celý takt výdrž.

(Dokončení.)

ADRESÁŘ V. V. Sokolské Obce

v Americe.

Adresář členů V. V. Sokolské Obce v Americe

Schůze jsou v knihovně Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill., poslední pondělí v měsíci.

Jos. Plaček, starosta, 2347 So. Kedzie Ave., tel. Rockwell 2199; náměstek sestra Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave., tel. Rockwell 1385; jednatel Jarka Košar, 2345 So. Kedzie Ave.; pokladník Jan Makyta, 1221 W. 18th St.; členové: J. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., tel. Rockwell 5060; Ant. Doležal, 2448 So. Kedzie Ave., tel. Rockwell 708; C. Popelka, 1453 So. Kedzie Ave., tel. Lawndale 6830; F. J. Kubec, 5742 W. 22. St., Cicero, Ill., tel. Cicero 97; Josef Dvořák, 1909 So. Lawndale Ave.; V. Dibelka, 2743 W. 22. St.; Šlaupová Marie, 4133 W. 22. St., tel. Lawndale 3776; Terezie Dobiasová, 1208 W. 18. St.; tel. Canal 4350; Marie Brichtová, 1639 So. 47th St., Cicero, Ill.; Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave., tel. Lawndale 3636; Dr. A. Mueller, 1817 Loomis St., tel. Canal 4680. St. Šimeček, 3011 W. 19th St.; Dag. F. Novák, 2234 So. Kedzie Ave.; Bed. Kostlán, 1859 So. Throop St.; Mil. Prchalová, 5305 W. 23rd Place, Cicero, Ill.

Poslední peněžní poukázky a čky bud' te'z psány na jméno Sokolská Obec v Americe aneb Sokol Union of America, a bud' te'z posílány na jednatele Jarka Košar. K čku přičítejte 10c na výměnu.

Ústřední Vzdělávací Odbor. Schůze každý třetí pátek v místnostech Výk. Výboru. Dr. Ant. Mueller, předseda, 1817 Loomis St. Tel. Canal 1948; 1834 S. Laflin St. Tel. Canal 3267; taj. Kar. Prchal, 5305 W. 23rd Place, Cicero, Ill.; členové August Raisler, 2348 Central Park Ave.; Fr. Černý, 1135 W. 18th St.; R. R. Vacek, 1751 W. 47th St.; Marie Kostlánová, 1859 Throop St.; Fr. Horlivý, 1102 W. 18th St. Šimeček, 3011 W. 19th St. Jarka Košar.

Veškeré dopisy Výkonnému Výboru, neb Ústřednímu Technickému Odboru bud' te'z adresovány na jednatele: Jarka Košar, 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Modr. 312 E. 70th St. Náměstek Václav Ptáček. Poklad. M. Forejtová. Jednatel Charles Hrbek, 74 Lewis Ave., Elmhurst, L. I., N. Y.

Technický Výbor. Náčelník Jos. Gregor, 1317 First Ave., N. Y. Podnáčelník Jos. Sazama. Jednatel Anton Hron, 432 E. 73rd St. N. Y.

Vzdělávací výbor: Charles E. Hrbek, jednatel, 1502 First Ave., N. Y.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York.

Dopisy, týkající se různých výborů, zasílány bud' te'z na jednatele výboru.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; náčelník Fr. Štětká, 2010 S. Ashland Ave., tajemník Jos. J. Vlasák, 800 No. Kenwood Ave.

Baltimorská Jednota Sokolic v Baltimore, Md.; schůze 4. úterý v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 1623 Gorsuch ave. Tel. Home-wood 4914-J; náčelnice Anna Kroupa, 906 N. Durham St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Vojta Filip, 19 — 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave., Newark, N. J., tajemník V. J. Ryčetský, 21 Grace St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci. Tajem. Aug. Vobořil, 3313 — 3rd Ave.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; tajemník Emil Abeles, 2201 N. 4th St.

Těl. Sbor Sokolek Philadelphia, Pa., koná schůze 1. neděle v měsíci v 8 hod. večer v České Národní Budově, 2202 N. Marshall St. Tajemnice Frances Sinkora, 6337 Woodbine Avenue.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, 26 George St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. A. Mikánková, 417 E. 70th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Viléma Ullman, 733 So. 15th St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 4. pátek; tajemnice Ottilie Mayer, Merhof Rd., Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 115 — 5th Ave. Taj. Jos. Valenta, 111 — 4th Ave.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Blaž. Maturová, 521 Webster St.

T. J. S. Sokol v Curtis Bay, Md. Taj. Jan Zámotný, 33 Cedar St.

Župa Severo-východní. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Karel Bernreiter; úředující místostarosta: Fr. Rebeka; místostarostka M. Hlaváčková; tajemník Joža Havránek, 4939 Broadway, Cleveland, Ohio; pokladník Al. Krawcová; dopisovatel F. M. Vácha. Schůze se konají první sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendel Ave.

Technický Odbor Župy Severovýchodní koná pravidelné schůze každou poslední sobotu v měsíci v sokolovně Čech-Havlíček v 8 hodin večer. Náčelník Václav Přech, I. podnáčelník Ant. Pánka, II. podnáčelník Václav Hořica; tajemník Frank Hoyer, 3235 W. 38th St.

Technický odbor žen koná schůze poslední středu v měsíci. Náčelnice Alž. Krawcová, 2487 E. 86th St., místonač. Syl. Kozdera, 4008 Oakley Ave., jednatelka M. Chaloupka, 3101 Otakar St., Cleveland, O.

Sokol Cleveland; schůze každou 2. sobotu v měsíci v 8 hodin večer v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E., tajemník Frank Žák, 2509 E. 89th St.

Těl. Jednota Sokolek Cleveland. Schůze 1. neděle v měsíci ve 4. hod. odpol. Tajemnice Barbora Hudec, 2644 E. 115th St.

Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, O. Schůze 2. neděle v Sokolovně na Wendel Ave.; tajemník Vác. J. Štibr, 3251 E. 55th St., S. E.

T. J. S. Rip, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; tajemník Josef Kuryvial, 923 Progress St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Sokol Detroit, Mich. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut Ave. Taj. Walter B. Patrný, 1950 Hubbard Ave.; účetní Jan Kalina, 4275 Lawton Ave.

Sbor Sokolek Detroit. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v 8 hodin večer v Národním Domě, 3009 Tillman Ave. Tajemnice Anna Berdych, 5247 Garland Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 1. čtvrtek v 7:30 več. v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužik, 1900 Broadway.

T. J. Sokol Nová Vlast, pořádá schůze každou 2. neděle v měsíci určitě v 9 hodin ráno. Tajemník Alois Kolář, 3306 W. 46th St., Cleveland, Ohio.

T. J. S. Jan A. Komenský, Cleveland, O. Schůze 1. středu v měsíci. Taj. Jan Tůma, 12719 Farrington Ave.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděle v měsíci (v červnu, červenci, srpnu a září poslední pondělí v měsíci) v místnosti na 202 Front St. Taj. Karel Kočíš, 2319 Caledonia St., Toledo; místotajemník: Ludvík Filipek, box 57, Rossford, Ohio

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton, Ohio. — Schůze 1. sobotu v měsíci. Cvičení v pondělí a v sobotu v místnosti na rohu Webster a Kenton St. Jednatel Jan Novotný, 3114 E. 2nd St.

Sokolice Čech-Havlíček. Schůze 4. úterý v měsíci v Sokolovně na Wendell Ave. Taj. Celia Jirsa, 4139 E. 131st St.

Sokolice Nová Vlast v Clevelandu. Schůze 3. pondělí v Čes. Síní Sokol na Clark Ave. Tajemnice Marie Řehula, 3812 Carlyle Avenue.

Župa Střední. Sídlo: Chicago Ill.

Ústřední výbor: Starosta Dr. Ant. Mueller, náměstek Tom. Továrek, jednatel M. Brichta, 1639 So. 47th St., Cicero, Ill., tel. Lawndale 4400; pokladník V. Klaus; náčelník Jar. Jelínek; účet. výb. V. Houser, Cyr. Popelka, M. Kostlánová. Schůze každou 2. středu v Sokole Chicago.

Technický Odbor Župy Střední odbývá schůze každou první neděle v měsíci v 9:30 hodin dopol. v Sokole Chicago, 2345 So. Kedzie Ave. Náčelník Jar. Jelínek, 1816 So. Ashland Ave. I. místonačelník Frant. Krátký, 2232 So. St. Louis Ave.; II. místonačelník Jos. Regner, 3007 So. Harding Ave.; jednatel Julius Groh 2345 So. Kedzie Avenue.

Vzdělávací Odbor Župy Střední: Předseda Aug. Raisler, 2348 So. Central Park Ave. Jednatel Josef Košek, 2752 S. Crawford Ave. Schůze druhou středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago.

Plezný Sokol Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; taj. W. J. Wolf, 1854 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Sbor Plezných Sokolic, Chicago, Ill.; schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plz. Sokole, tajemnice Ter. Dobiasová, 1208 W. 18th St.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 3. pondělí v měsíci, čís. 1. v Sokolovně, 2335-2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Josef Falta, 3404 W. 26th St.; účetní Karel Hornof, 2450 So. Homan Ave.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Helen Celba 3524 W. 22nd Street.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. středu v síni Atlas Hall, 1436-40 Emma St.; tajemník John Votoček, 4103 Potomac Ave.

Jednota Sokolek Čechie, koná schůze každé první úterý v měsíci na North Ave. a Central Park Ave. Tajemnice Růžena Kutilek, 1647 No. Central Park Ave., Chicago, Illinois.

Sokol Tábor, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci v čís. 1300 So. Karlov Ave.; tajemník Cyril Popelka, 1453 So. Kedvale ave.

Sokolky Tábor v Chicagu, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor, 1300 So. Karlov Ave.; taj. Josefa Kubů 4014 W. 20th St.

Těl. Jed. Sokol Rozvoj v Irving Parku, Chicago, Ill. Schůze každý 4. čtvrtek v měsíci ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Crawford Ave. Taj. Frank Doležal, 4713 N. Karlov Ave., Chicago, Ill.

Ženský Odbor Sokola Rozvoj koná schůzi každé 3. úterý v měsíci ve škole F. B. Zdrůbek, 4624-26 N. Crawford Ave. Taj. Rose Vlnatý, 4618 N. Karlov Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu; Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18th St.; tajemník Theo. Vavřínek 1812 So. Throop St.

Sokol Slávský v Chicagu koná schůze 1. čtvrtek v budově Č. S. P. S. na záp. 18. a May ul. Tajemník Fr. Černý, 1135 W. 18th Street.

Ženský Odbor Sokola Slávského v Chicagu koná schůze 4. čtvrtek v měsíci v síni Č. S. P. S. na 18. a May ul. Jednatelka Marie Maňáková, 1347 So. Kildare Ave.

Sokol Havlíček-Tyrš v Chicagu koná své schůze každý 1. a 3. čtvrtek ve své budově na Lawndale Ave. Tajemník Eman Stárek, 2223 So. Sawyer Ave.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu koná schůze každou 2. středu v měsíci v Sokolovně na Lawndale Ave. Taj. Emilie Jakoubek, 2846 S. Springfield Ave.

Sokol Fugner v Chicagu koná své schůze každou 4. neděle v měsíci ve vlastní budově 10756 Green Bay Ave. Vác. Vodák, jednatel, 10738 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

T. J. Town of Lake, Chicago. Schůze 1. středu v měsíci. Taj. Jan Holada, 4943 So. Winchester Ave.

Z. O. Sokola Town of Lake, Chicago; schůze 4. čtvrtek v 8 hodin večer ve škole Č. S. P. S. 48. a Honore ul. Taj. Betty Kodýček, 5119 So. Robey St. Tel. Republic 5677.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 W. Roosevelt Rd.; tajem. Václav Šmakal, 1111 So. Elmwood Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolovně na 27. Pl., blíže Ridgeland. Tajemník Václav Šedivý, 6412 W. 27. St., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 2. a 4. středu v měsíci; tajemník Alois Hildebrant, 5321 W. 25th St.

Sokolky K. Jonáš, taj. Marie Novotná, 6818 W. 22nd St., Berwyn, Ill.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. úterý Taj. Josef Petrlik, 5041 W. 30th St., Cicero, Illinois.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Hynek Vrba, 621 Chestnut St.

Těl. Jed. Paní a Dívek v Milwaukee, Wis. Schůze 1. čtvrtek v měsíci. Taj. Ludmila Navrátil, 1357—33rd St.

Sokol Mladých v Racine, Wis.; koná své schůze poslední středu v měsíci ve vlastní budově, 1313 Lincoln St. Fr. Macák, 1130 St. Patrick St.

Ženský Odbor Sokola Mladých v Racine, Wis., koná schůze každou 3. středu v měsíci v 8 hod. večer v Sokolovně. Tajemnice Františka Kralovec, 2060 Blake Ave.

Sokol Mělnický v Maribel, Wis., koná své schůze poslední neděli v měsíci ve vlastní budově. Mir. Dušek, jednatel, R.R.D. No. 2, Maribel, Wis.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Frank Fabera, 1222 New York Ave.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Ústřední Výbor odbývá své schůze každé třetí pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, So. 13th St., Omaha, Neb. Starosta Simon Rokůsek, jednatel Jos. Mík, Burl. Sta.; pokladník Old. Jelen, 1231 So. 14th St.; náčelník Franta Kopecký, 24th & Q St.; podnáčelník Fr. Říha.

Technický Odbor: Fr. Kopecký, náčelník; podnáčelníci: Franta Drassal a Procházka; tajemník Rudolf Zikmund. Schůze 1. a 3. středu.

Vzdělávací Odbor: Š. Rokůsek, předseda; Nováček, tajemnice.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; schůze 1. pondělí večer. Tajemník Anton J. Goldman.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděli v měsíci; tajemník Jos. Smrž, 1645 No. Main Ave.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně; starosta St. Šerpán, 711 Pine St.; tajemník J. F. Prácheňský, 2756 So. 12th St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; schůze 2. pondělí; tajemník Jos. Skalík.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v síni C. S. P. S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8. hod. večer; tajemník Frank Radil, jr., 5806 So. 15th St., So. Side, Omaha, Neb.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Jindra, 1211 Edward St., S. S. Omaha.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí v sokolovně. Starostka Irma Klepetko; tajem. Marie Tesař, 1243 So. 16. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 3. neděli; tajemnice Marie Vencovský, 1410 William St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v Sokolovně; tajemník Albin Bartoš.

T. J. S. Howells, Neb.; schůze 2. středu v měsíci; tajemník a účetní John D. Bukáček.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník Frank Krahulík.

T. J. Žižka, Bruno, Neb.; taj. Jos. Ptáček. Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; tajemnice Marie Srb.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

T. J. S. Prague, Prague, Neb. Schůze 1. úterý v měsíci v síni Z. Č. B. J.; tajemník J. F. Frai.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Marie Smrž, 1645 No. Main Ave.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; schůze 2. a 4. neděli; tajemník Frank W. Tomáš, box 393.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; tajemník Jaroslav Sládek.

T. J. Sokol St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Národní Síní, Dollman & Allen Aves.; tajem. Jan Režábek, 1424 So. 12th St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze 1. pondělí v Národní Síní na 11. ul. a Exchange Ave. Taj. Vác. Beran, 2524 Gross Ave

Výbor Okrsku Minnesota. Sídlo v St. Paul. Starosta F. Dvořák, 746 Logan St., St. Paul, Náměstek Jos. E. Šrámek, 614 Huron St. S. E., Minneapolis; jednatel F. Šrámek, 811 Thornton St. S. E., Minneapolis; pokladník Jos. Suk, Denham, Minn.; náčelník F. Drassal, 809 Tuscarora St., St. Paul.

Technický Odbor.

Náčel. F. Drassal, 809 Tuscarora St., St. Paul; podnáčelníci J. Schejbal a K. Uhlíř; tajemník F. Šrámek. Další členové: J. Zikan, K. Chmelník, O. Svoboda, V. Ševčík, Jan Ptáček, Felix Kaplan, C. Hejduková, K. Vlasáková, E. Runková.

T. J. Sokol St. Paul, Minn. — Tajemník Jos. Pavlíček, 702 Juno St.

T. J. S. Owatonna, Minn.; schůze 2. čtvrtek v síni C. S. P. S., tajemník Karel Kaplan, R. 2.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington Ave. a 23. ave.; tajemník Bohuslav Pazderka, 1527 Logan Ave. No.

T. J. S. Hopkins, Minn.; schůze 1. středu v Opera Hall v 8. hod. večer; tajemník J. F. Lorence, box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn.; schůze 1. neděli v měsíci v síni pp. Karel a Janda v 1. hod. odp.; tajemník Emil Štěpánek.

T. J. S. ve Foley, Minn. Schůze 1. neděli v měsíci. Taj. Jakub Zezulka, Ellson, Minn.

T. J. S. Denham, Minn. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Petr Šesták, Ellson, Minn.

T. J. Sokol v New Prague, Minn. Taj. John L. Ptáček.

Sídla okrsků: I. v Dallas, Texas, II. v Prague, Okla. Náč. Vác. Kučera, 2527 Elm St., Dallas, Tex.; taj. Jan Faltejský, 2024 2nd Ave., Dallas, Tex.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex.; tajemník Boh. Zázvorka, 205 E. Milam Street.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.; schůze 1. neděli v Sokolovně na Carl St.; tajemník Chas. Kladiva, St. Paul's Sanitarium.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; schůze 1. neděli v Sokolovně na Carl St.; tajemnice Ella Linka, 3613 Fitzhugh Ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský; tajemnice Rosa Mikeska, Guy, Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.; tajemník Rich. Stránský, 709 So. 16th St.

T. J. S. Oklahoma City, schůze 1. pondělí v měsíci v domě br. J. Svátka na jižní Dewey ul. Tajemník Jerry Sýkora, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, Cal.

Starosta: Bohuš Kantner, 739 Page St. Jednatel: Frant. Roštlapil, 739 Page St. Pokladník: J. Babka, 739 Page St. Náčelník: Ant. Kohoutek, 739 Page St. Podnáčelník: M. Dvořák, 739 Page St. Schůze koná se pravidelně každou čtvrtou středu v měsíci v místnostech Sokola v 8. hod. večer.

T. J. S. San Francisco, Calif. Schůze 1. úterý v Sokolské síni v 8. hod. večer. Taj. Fr. Roštlapil, 739 Page St.

Sbor Sokolek San Francisco, Calif. Všecky dopisy buďtež zaslány na Emily Eška, 739 Page St., San Francisco, Calif.

T. J. S. Oakland, Calif. Schůze 2. středu v měsíci v domě Pacific Building, roh 16. a Jefferson. Tajemník J. Pižl, 2615 — 39th Avenue.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon; tajemník A. F. Ševčík, 1040 E. Taylor St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon; tajemnice V. Jamborová, R. 2, Box 459, Milwaukee, Ore.

T. J. Sokol Los Angeles, Calif. Jednatel Joseph Jurak, 323 No. Hill St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Calif.; tajemnice Jožka Jakubšová, 218 E. 56th St., Los Angeles, Cal.

T. J. S. Malin, Oregon; tajemník W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

T. J. S. Scio, Oregon. Schůze 1. pondělí v síni Z. Č. B. J.; tajemník Chas. Pletka, R. 1, Scio, Oregon.

T. J. S. Seattle, Wash., tajemník Frank Kučera, 1423 Thistle St.

Technický Výbor Svazu Československého Sokolstva v Americe.

Jarka Jelínek, náčelník, 1816 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Ján Jakab, nám. náč. Jan Jakab, tajemník, 1922 So. Morgan St., Chicago, Ill. Bedřich Kostlán, rokladník, 1859 So. Throop St., Chicago, Ill. Dr. G. Guča, správce knihovni, 1801 So. Throop St., Chicago, Ill. Jarka Košar, 1928 So. 63rd Ct., Berwyn, Ill. Pavel Škodaček, 1858 So. Throop St., Chicago, Ill. Josef Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Chicago, Ill. Pavel Zima, 3120 W. 54th Pl., Chicago, Ill. Mil. Prchalová, 5305 W. 23rd Pl., Cicero, Ill. Schůze odbývají se každou 3. středu v měsíci o 8. hod. večer pod číslem 2345 So. Kedzie Ave.

Následující knihy jsou na prodej u jednatele S. O. 2345 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Cvičení členek s koulemi.....	25
Rozestavený běh Č. O. S.....	75
Polní hry, Svojskí.....	75
Tělocvik a ženské odbory.....	25
Technická pravidla jízdy sokol. pořad.	
1.	25
2.	25
3.	25
Povely k cvičením pořadovým.....	25
Rád závodní pro ženy.....	10
Rád závodní Č. O. S.....	10
Anatomie, Matoušek.....	25
Příručí pro cvičitelé žákyn, Malá.....	50
Sport a jeho význam, Karásek.....	80
Kopaná, Nováček.....	75
divčí.....	25
bez nářadí.....	50
Cvičení a závody žen.....	50
mužů.....	50
Házená.....	10
Sokolské váhy, Dr. Tyrš.....	10
Sokolská osvěta.....	10
Osvětová škola.....	10
Mužným duchem, Zyka.....	15
Zeměluč, Vaníček.....	25
Katechismus Sokolský.....	10
Stati sokolské, Chalupný.....	05
O Sokole, Pelikán.....	10
Knihovna sokolská.....	60
První pomoc, Sebor.....	60
Lehká atletika.....	60
O nás, Vaníček.....	35
Světlou stopou, Vaníček.....	35
Osvětová škola žup pražských.....	35
Osvětová škola Sokolství.....	35
O mravu společenském.....	10
O veřejných knihovnách, Štech.....	35
Za vzděláním.....	25
O americké výchově, Pipal.....	25
Katechismus sokolský.....	25
O Sokole a Sokolství.....	10
Písňe doby, Neuman.....	15
svobody.....	15
doby s klav.....	35
junácké.....	30
Za vzděláním, svazek 65.....	35
svaz. 67.....	20
Postavení Sokolstva, Havlíček.....	25
Stati, Chalupný.....	30
Sokolské úvahy, Bartoš.....	30
Tyršův sborník I.....	30
O zákonech komposit, Tyrš.....	30
Osvětová škola župy východočeské.....	20
Cíl snah sokolských, Křen.....	10
Povinnosti sokolské, Vaníček.....	05
Náš úkol, směr a cíl, Tyrš.....	05
Dorostu sokolskému, Vaníček.....	05
Tyršovo Sokolství.....	25
Pelikán, O Sokole.....	05
Písňe junácké, Pospíšil-Neuman.....	25
Sokolské úvahy, Tyrš.....	50
Úvahy o umění výtvarnickém, Tyrš.....	50
Sokolstvo, jeho směr.....	05
Živá slova, Pelikán.....	35
Sokolstvo, Domoráček.....	10
Fr. Erben: Tělocvik novinky sibiřské, I. a II.....	50
Fr. Erben: Karlinské Těl. Novinky	
Rada I.....	25
Rada II.....	50